

Čeladenský zpravodaj

leden 2022

Investice nemusí
financovat jen obec
nebo developéři:

**KAPLIČKA
OD ORŠULÍKŮ**

(str. 6)

M A S
FRÝDLANSKO
B E S K Y D Y

8 MAS vyhláší granty

O granty Místní akční skupiny F/B se mohou ucházet neziskovky i zemědělci

10-11 Hajní a hájenky Beskyd

Myslivecké Halali zahájilo křest další pozoruhodné knihy Petra Anderle

19-23 Zástupkyně se vrací

Rozhovor s učitelkou informatiky a matematiky Barborou Dudkovou

OBCENÍ PLÁNY NA ROK 2022

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, první číslo zpravodaje roku 2022 se vám opět dostává „teprve“ v polovině ledna, ale snad nám to prominete.

Příchod nového roku, roku 2022, se opět nesl v záplavě ohňostrojů, křižujících noční oblohu, ale mám za to, že ta silvestrovská ohňostrojová noc loučícího se roku 2021 byla kratší a já za to vám všem jménem našich domácích mazlíčků děkuji.

Rozloučili jsme se s rokem 2021 přiměřeně jeho významu i tomu, co přinesl. Mnohým rodinám vzal jejich blízké, ale především nám všem ukázal více než kdy jindy, že jsme sami strůjci svých vlastních osudů.

Psal jsem to koneckonců i do kalendáře, že se uplynulý rok dal nazvat slovy klasika: „Mohlo to být lepší, mohlo to být horší, ale taky nemuselo být vůbec nic“. V „čeladenském žargónu“ pak lze s klidem napsat: od aprílové koupě hotelu Prosper až po záhadné zmizení kalendářů a mimořádného vydání Čeladenského zpravodaje z poštovních schránek uzamčeného domu č.p. 711 na náměstí v Čeladné. A přece jen nastala změna: Myslím, že mnozí z nás se naučili vážit si toho, co máme. Taky si myslím, že někdo se nenaučí nic ne proto, že by nechtěl, ale především proto, že se domnívá, že zrovna jeho vidění světa je to jediné správné.

Rok 2021 byl nejen rokem COVIDU, ale v Čeladné také rokem zápasu o podobu naší krásné obce. Developeři se předháněli, který více znepríjemní radnici její fungování, a k tomu se skupiny pátých kolon – údajně dle účastníka těchto schůzek jsou tři – tak rády scházely, aby pak zaplnily svými anonymními a lživými pamflety naše poštovní schránky, protože oni by s velkou chutí a po svém rádi už tuto obec spravovali.

Proto se vám dostalo do schránek i mimořádné vydání Čeladenského zpravodaje, kde jsem musel reagovat na bohapustou lež o koupi nemocnice za sto korun. Možná jste mnozí nad tím jen mávli rukou, ale věřte mi, je to zařízení, které již mnoho lidí po nemocech navrátilo zpět do normálního života. Za vším stojí obrovské nasazení nejen majitelů, ale i zdravotnického

personálu, který to obzvlášť v této době nemá jednoduché. A proto to nešlo jen tak přejít mlčením.

Ono totiž mlčet k těmto lžím by znamenalo dát zelenou citátu: „Lež oběhne svět dříve, než si pravda stačí about boty.“

ZASTUPITELSTVO SCHVÁLILLO ROZPOČET I POPLATKY

Obecní zastupitelstvo dne 9. prosince na svém zasedání mimo jiné také projednalo a schválilo rozpočet na rok 2022, a to v příjmové části ve výši 75.580.840 Kč a ve výdajové části ve výši 74.156.410 Kč a střednědobý výhled rozpočtu obce Čeladná sestavený dle § 3 zákona 250/2000 Sb., na období let 2023-2024.

Zastupitelé také schválili sazbu poplatku za likvidaci odpadu ve výši 700 Kč ročně, přičemž poplatníkem se rozumí fyzická osoba přihlášená v obci nebo vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce. Zastupitelé rovněž schválili Strategický rozvojový dokument obce Čeladná na období 2021-2030 a vzali na vědomí cenu stočného v obci pro kalendářní rok 2022 ve výši 40 Kč/m³ bez DPH. Zápis z tohoto jednání najdete na webových stránkách obce.

VÁNOČNÍ NOVINKA

Na Štědrý den, 24. prosince o půl deváté večer, se z balkónu obecního úřadu linula nádherná melodie jedné z nejznámějších a nejkrásnějších vánočních písní „Tichá noc“, oslavující krásu vánoční noci, v podání doktora Pilaře, Jindřicha Michny a jeho syna Šimona. Věřím, že tím začala nová tradice, o kterou se tito tři muzikanti zasloužili, a jež přispěla k oslavě přicházejících vánočních svátků.

RADOSTNÁ OSLAVA A BOLESTNÉ LOUČENÍ

V prosinci 2021 se nám s paní místostarostkou dostalo velké cti – oslavit s paní Jiřinou Fingerovou za přítomnosti její snachy Radky úžasných sto let jejího pestrého života. Byl to opravdu mimořádný zážitek, vždyť komu se podaří během čtyř let oslavit stoleté výročí s úžasnými dvěma ženami.

Život však není jen o životě samotném, ale i o umírání a my se na sklonku starého roku rozloučili s pravidelnou účastnicí oslav osvobození obce od nacistů i pietních vzpomínek na smrt partyzánského velitele Janko Ušika, ale také s poslední pamětní boj s nacisty, paní Miroslavou Kaštovskou

z Čeladné, která nás opustila ve věku 90 let. Paní Miroslava Kaštovská, rozená Tkáčová z Podolanek byla již jako třináctiletá partyzánskou spojkou a pomáhala také s ošetřováním zraněného partyzánského velitele Janko Ušika a jeho zástupce Murzina, když se prostříleli z nacistického obklíčení poté, kdy byli jedním z konfidentů zrazení. Její rodiče po razii odvedli nacisti. Maminku po čase propustili, ale tatínek se již z koncentračního tábora nevrátil. Vše podstatné z jejího života i ze života naší oslavenkyně paní Fingerové najdete uvnitř zpravodaje.

INVESTIČNÍ PLÁNY

Ano, takový byl také rok 2021 i jeho závěr, který je koneckonců díky Bohu za námi. A nových 365 dní před námi.

V tomto roce budeme i nadále modernizovat infrastrukturu obce. Oprášili jsme projekt obchvatu Pavliskova dvora a při jeho realizaci budeme trvat na tom, aby se finančně podíleli především ti z investorů, kteří v dané lokalitě nakoupili pozemky a rádi by na nich také stavěli. Územní plán na tuto okolnost pamatuje, takže pokud nebude obchvat, nelze žádnou stavbu v daném území realizovat. O tomto ustanovení věděl především prodávající těchto pozemků a věřím, že o tom informoval i stávající nabyvatele. Obec se na této akci bude podílet pouze projektem, který nechá zpracovat, a vyřízením stavebního povolení. Ostatní již bude záležet na nových majitelích pozemků.

Budou také probíhat projekční práce na výstavbu okružní křižovatky u památníku Partyzán, abychom mohli předat na krajskou správu silnic projekt, aby se tato stavba, která by výrazně přispěla k větší plynulosti i bezpečnosti dopravy, mohla v dalších letech realizovat.

Po konečném zapsání pozemkových úprav se opět rozběhnou přípravné práce spojené s budováním tělesa chodníku směr Podolanky.

Probíhají projekční a inženýrské práce na rekonstrukci ČOV a i tady věříme, že najdeme s developery cestu a umožníme jim podílet se na její modernizaci a zkapacitnění.

Na domu s pečovatelskou službou, od jehož kolaudace letos uplyne již 20 let, obec připravuje výměnu stávající dřevěné konstrukce prosklené stěny, kterou by měla nahradit konstrukce dřevohliníková.

Věříme, že se nám rovněž podaří zrealizovat přechody pro chodce v místech, na kterých je předběžná shoda s dopravním inspektorátem.

Budeme-li úspěšní při žádosti o dotaci, bude realizována rekonstrukce veřejného osvětlení v obci, které je v některých částech obce vpravdě historické – pochází z roku 1957. Toto jen krátký výčet toho, co má naše obec pro letošní rok v plánu. Vše se bude odvíjet od mnoha faktorů – a neheďte v tom žádnou výmluvu. Obec stejně jako každý stavebník musí projít schvalovacími procesy nejen stavebního úřadu v Čeladné, ale i Frýdlantu nad Ostravicí, zároveň musíme doufat, že nové mutace COVIDU nepošlou pracovníky těchto úřadů do karantény. A to už vůbec nemluvíme o shánění stavebních materiálů.

ZKLAMÁNÍ UŽ BYLO DOST, SNAD NÁS VLÁDA PŘEKVAPÍ

Stojíme teprve na prahu roku 2022. Jsem dalek toho Vám něco namlouvat či Vás dokonce strašit, že ten dvojkový rok 2022 bude lepší nebo horší toho, který před několika málo hodinami skončil. Navíc v loňských podzimních parlamentních volbách jsme si zvolili nejen své zástupce, ale také očekávání, že jejich počáteční kroky povedou alespoň ke zmírnění dopadů na ty, kteří mohou mít velké problémy ať již s platbami za energie, potraviny či služby. Nezbude nám než věřit, že kompenzace budou adresné a nikoli plošné, a to nám koneckonců nastupující vládní reprezentace slíbila nebo se o tom určitě dočteme v programovém prohlášení. Dejme jim prosím čas. Cesta to nebude jednoduchá, nepřejdeme po ní bez slz, smutku a bolesti, ale musíme věřit. Vždyť zklamání jsme si již zažili mnohokrát a tak věřme, že tentokrát nebudeme zaskočeni, ale příjemně překvapeni.

Vážený spoluobčané, dovoluji si Vám i Vaším blízkým popřát jménem paní místostarostky, členů rady a zastupitelstva, ale i jménem svým v nastupujícím roce 2022 především hodně zdraví, osobní pohody a úspěchů ve všem, co podniknete či společně podniknete. K tomu nám dopomáhej Bůh.

Zpráva o činnosti finančního výboru za rok 2021

V roce 2020 pracoval finanční výbor ve složení: Radka Blažková, Josef Oršulík, Hana Strausová, Irena Štefková a Pavel Mikeska.

Finanční výbor začal pracovat na základě plánu práce. S ohledem na Covid-19 byla činnost výboru během roku pozměněna a jeho členové vykonali tyto hlavní činnosti:

- Kontrola dokladů a vyjádření stanoviska k vyúčtování poskytnutých dotací organizacím.
- Projednání „Přílohy závěrečného účtu obce Čeladná za rok 2020“.
- Účast na provedení přejímky zařízení v hotelu Prosper – provedení inventarizace.
- Stanovisko finančního výboru k předloženému návrhu „Rozpočtu obce Čeladná na rok 2022“.
- Kontrola pokladních hotovostí v následujících pokladnách:
 1. Obecní úřad,
 2. ČOV,
 3. Knihovna a IC,
- Provedení inventarizace majetku na následujících místech:
 1. Sbor dobrovolných hasičů,
 2. Památník J. Kaluse,
 3. Mateřská škola č.p. 362,
 4. Mateřská škola Čeladenská beruška č.p. 389,
 5. SOS a hřbitov,
 6. ČOV a kompostárna,
 7. Sportoviště v obci, kabiny, odpadové hospodářství č.p. 725.

Prováděné kontroly jsou vždy zaměřeny na zjištění, jak je o majetek obce jednotlivými správci pečováno. V průběhu provádění jednotlivých kontrol pokladen a inventarizace majetku nebyly členy finančního výboru v roce 2021 shledány žádné podstatné nesrovnalosti.

Je více než potěšitelné, že z provedených kontrol vyplývá, že o majetek obce je jednotlivými správci stále pečováno svědomitě.

V roce 2021 se finanční výbor sešel na dvou schůzkách.

Děkuji tímto všem členům finančního výboru – Radce Blažkové, Josefovi Oršulíkovi, Haně Strausové a Ireně Štefkové za jejich odvedenou práci.

Uplynulý rok s Covidem byl pro většinu z nás opět náročný. A nikdo stále neví, jak to teď bude dále a co nás čeká. Mantinely pro každodenní život se stále posouvají. Co platilo tento týden, bude příští týden možná jinak.

O to důležitější nyní je popřát si na prahu nového roku 2022 hlavně pevné zdraví, dostatek víry, pohody a dobré nálady.

Ing. Pavel Mikeska
předseda finančního výboru

Z čeladenské obecní matriky

KDO SE NARODIL

Konečný Adam	12. 2.
Manderla Oliver	4. 3.
Klimša Michael	23. 4.
Macková Emma	27. 4.
Dorazilová Zoe	12. 5.
Kahánková Karolína	13. 5.
Farkašová Antonie	25. 6.
Horáková Tina	21. 7.
Konvičná Magdalena	24. 7.
Burkert Michael	12. 8.
Bauerová Lucie	14. 8.
Hess Kilián	8. 10.
Skýba Ondřej	14. 10.
Březina Štěpán	18. 11.
Glembková Antonie	29. 11.
Buchta Martin	15. 12.
Uhlář Vít	16. 12.
Ralenovská Natálie	28. 12.

S KÝM JSME SE ROZLOUČILI

7. 1.	Olívka Jan	10. 6.
20. 1.	Balcar Miroslav	15. 6.
22. 1.	Kurečka Jiří	9. 8.
25. 1.	Wiltschová Vlasta	16. 8.
2. 2.	Sobas Ladislav	16. 8.
4. 3.	Urbanec Bernard	27. 8.
10. 3.	Ševčík Miroslav	28. 8.
12. 3.	Ožana Marek	1. 9.
17. 3.	Mohelníková Vlasta	1. 9.
29. 3.	Rožnovská Věra	19. 9.
5. 4.	Ševčíková Marie	28. 9.
9. 4.	Bražina Zdeněk	28. 10.
12. 4.	Kaštylová Martina	9. 11.
17. 4.	Pavlorek Václav	12. 11.
24. 4.	Chovančíková Stanislava	24. 11.
8. 5.	Kašná Marie	24. 11.
12. 5.	Nebroj Miroslav	27. 11.
12. 5.	Valová Eliška	3. 12.
25. 5.	Šrubařová Dagmar	9. 12.
3. 6.	Cigánková Iveta	20. 12.

Zemřela čeladenská válečná veteránka Miroslava Kaštovská (Tkáčová)

Na Štědrý den – v pátek 24. prosince 2021 – nás opustila naše sestra Miroslava Kaštovská, za svobodna Tkáčová. Válečná veteránka a čestná předsedkyně OV ČSBS Opava zemřela ve věku 90 let.

Posledního rozloučení s paní Miroslavou Kaštovskou (Tkáčovou) se zúčastnil i starosta Čeladné Pavol Lukša

Narodila se 8. prosince 1931 v osadě Znajka mezi Čeladnou a Horní Bečvou. V této samotě žili uprostřed lesů pouze Tkáčovi. Až do roku 1940 tam nevedla ani cesta. Otec pracoval v lese a Mirka musela od malička pomáhat v jejich malém hospodářství. V létě 1944 se v Beskydech začali soustřeďovat uprchlí sovětští zajatci, první partyzáni. Později i členové výsadku Wolfram a pak hlavně členové formujícího se partyzánského oddílu Jana Žižky. Partyzáni se zastavovali i v domě u Tkáčů.

2. listopadu 1944 se mělo uskutečnit sekání s domnělými zástupci komunistů z Ostravy. Došlo však k přestřelce s německými vojáky, partyzánský velitel Ján Ušiak byl raněn a 3. listopadu 1944 se v obklíčce zastřelil. Jeho zástupce Dajan Bajanovič Murzin byl raněn do nohy. Nad ránem 3. listopadu 1944 přišel Murzin ke Tkáčům.

Společně s hajným Křenovským mu vykopali bunkr a ukrývali ho až do 25. listopadu. V tomto období v Beskydech probíhala akce Tetřev na potlačení partyzánského hnutí. Murzina u Tkáčů objevil sovětský partyzán Konstantin Arzamascev s českým průvodcem Emilem Muroněm. Ten byl 10. ledna 1945 zatčen a 18. ledna 1945 se stal konfidentem. V ten den začala jeho zrada i na Znajce. Byl zatčen Jindřich Tkáč a jeho žena Anežka Tkáčová. Jejich dcera Miroslava se tak ve 13 letech musela postarat o hospodářství i mladší sourozence. Poslední zpráva o Jindřichu Tkáčovi je z března 1945 z věznice v Kounicových kolejích, ze kterých se již nevrátil. Nejistilo se, kde přesně zahynul.

Po odchodu z rodiště se Miroslava několikrát stěhovala a nakonec zakotvila v Opavě. Druhý odboj však poznamenal její další ži-

vot natolik, že jej věnovala i práci v ČSPB, později ČSBS a ČsOL. Aktivně besedovala s veřejností, příkladně zejména s mládeží, a připomínala hrůzy války, protifašistický odboj, partyzánské hnutí i osvobození Československa. Nechyběla na žádných připomínkových a pietních akcích. Po válce se také společně s maminkou zúčastňovala vzpomínkových akcí partyzánské brigády, kde se několikrát setkali i s velitelem Murzinem.

Její zásluhy měly odraz v přiznání osvědčení „Čsl. Partyzán“ a v osvědčení „Válečný veterán“. Za tyto zásluhy byla mnohonásobně vyznamenána. Je nositelkou nejvyšších svazových a legionářských vyznamenání, ale i ruských a našich pamětních medailí.

Čest její památce!

Oblastní výbor ČSBS Opava

Miroslava Tkáčová byla aktivní i v pokročilém věku. Ještě vloni v květnu se zúčastnila pietního aktu u příležitosti osvobození Čeladné (foto vlevo) a v červnu tradičního setkání u Lidické hrušně v Opavě (foto vpravo).

Tak už mám těch sto roků? To snad není ani možné

Uteklo to jak voda. No a jakých bylo těch sto let? Tak, jak zpíval Jan Werich: Jednou jsi dole, jednou nahoře...

Narodila jsem se v Heřmanicích u Ostravy a zůstala jsem sama jedináček, ani nevím proč. Můj otec byl havíř a současně starosta obce a maminka byla doma, jak už to tenkrát bývalo. Tatínek byl skvělý, nikdy na něho nezapomenu. Neměl školy, ale moc četl a byl hrozně moudrý. Vždycky se mě zastával, když jsem něco vyvedla, nebo něco moc chtěla.

TĚŽKÁ VÁLKA A RŮŽOVÉ ZAČÁTKY

Takže až do začátku války jsem si žila jako „punček v másle“. Pak ale přišli Němci, otec se starostováním skončil a začaly špatné časy.

Všude byl strach z toho, co se bude dít. Otec přes válku schovával doma obecní bustu T. G. Masaryka a v našem venkovském domě, ve kterém jsme žili spolu s dalšími třemi rodinami maminčiných sester, se ukrýval malý židovský chlapec, jehož rodiče skončili v koncentráku.

Ale špatné časy jsme přežili a radovali se spolu se všemi ostatními, jak to všechno po válce bude krásné. Vdávala jsem se těsně po válce a můžu říct, že dobře. Můj manžel, jako odbojář, dostal v Ostravě přidělený krásný velký byt, založil si obchod s technickými potřebami, měli jsme dvě děti a všechno vypadalo růžově. V roce 1949 jsem poprvé přijela na Čeladnou, na letní byt do Holubovy vily. Od té doby jsme byli s Čeladnou téměř neustále spojení.

OBCHOD NÁM KOMUNISTI VZALI

Idylka ale netrvala dlouho a přišel komunistický převrat. Obchod nám vzali a manžel byl odsouzen na dva a půl roku do Jáchymova. Já jsem měla jít se dvěma malými dětmi obsazovat Sudety, pracovat do JZD v Osoblaze.

Někdo z našich známých, ani už nevím kdo, mi ale pak pomohl, že jsem mohla zůstat v Ostravě a jít pracovat jako posluhovačka do hospody U Schöntalla. Z bytu jsme se museli přestěhovat do třípokojového bytu v Ostravě, kde jsme bydlely tři ženy s dětmi. Všichni manželé byli zavření. Bydleli jsme s paní doktorkou a paní profesorkou, která byla Angličanka a přijela do republiky s českým letcem z Anglie. S námi bydlela moje maminka, která se starala o děti, když jsme byly v práci.

Časem jsem v hospodě povýšila na výčepní, ale byla to pěkná fuška. Děly se tenkrát šestnáctky, u hospody byla zastávka autobusů, kde přijížděli do ocelárny dělníci i ze Slovenska a všichni šli před šichtou a hlavně po ní do hospody. To bylo rumů a vodek a 10 hekto piva vyčepovat každý den. Ani si neumím dneska představit, že jsem to vydržela.

Až manžela na amnestii propustili, znovu jsme jezdili na letní byt na Čeladnou, teď už ale ke Kurečkům, kteří se nás ujali, když jsme museli uvolnit chatu u Holubovy vily soudruhu Kolderovi. (Mimochodem byl taky z Heřmanic a jako kluk nám chodil krást jabka na zahradu a ještě nechával otevřenou branku do dvora, a já jsem pak musela po potoku hledat kačeny.)

Pak nám Kurečkovi přenechali kousek svého pozemku pod lesem a postavili jsme si chatu. Ta se stala naším útočištěm, trávili jsme tam všechny volné chvíle, prázdniny, Vánoce, víkendy. Dcera vždycky říkala, bydlím v Ostravě, ale domov mám na Čeladné. Na Horní Čeladné se vytvořila komunita přátel, manžel byl velmi společenský člověk a vyhledával společnost, takže bylo u nás vždycky veselo.

DESET ROKŮ V ČELADENSKÉ SOKOLOVNĚ

Jednou mi Máňa Holčáková řekla, že Jednota hledá někoho do Sokolovny. Tak jsem se přihlásila a skoro deset roků jsem tam byla. Bylo to dobré období, naučili se tam chodit mládežníci na schůze a nejen na ně. Sedávali v extrovně a pouštěli si tam anglické písničky, zatímco ve výčepu hráli štangasti taroky. Nejvíce Sokolovna žila o prázdninách, kdy k nám chodili študáci z Konzervatoře, kteří dělali vedoucí na táborech na Míru a Pionýru. Kluci hráli na klavír a baletky tančily v tělocvičně. Takže všichni mladí nejen z Čeladné, ale i z Kunčic se v šest večer scházeli u nás.

RADOSTNÝ ROK 1989

Pak se ale Sokolovna začala přestavovat a já jsem musela do ošklivé hospody na nádraží v Kunčicích, kde jsem si nikdy nezvykla. Když mi asi rok nato zemřel manžel, skončila jsem, znovu šla do Ostravy a prodávala v trafice u dolu Hlubina. Tam mě zastihla i další revoluce v roce 1989. Chodila jsem na všechny demonstrace, možná jsem tam byla nejstarší. Zamkla jsem budku, noviny jsem nechala na pultu a dala krabičku na peníze s napsím, že jsem šla na demonstraci. Nikdy nechyběl ani halíř, spíš něco přebývalo.

Krátce nato mi ale zahynula dcera a zase se všechno otočilo ke špatnému. Se zaměstnáním jsem skončila a snažila se po-

Za obec oslavenkyni gratulovali starosta s místostarostkou

máhat zeti s desetiletou dívkou, další dvě děti už byly dost velké. Ale se ztrátou maminky se nedá vyrovnat lehce.

Časem jsem se přestěhovala ke Karlu Palarčíkovi, když jsme zůstali oba sami. Na střídačku jsme bydleli v Ostravě a na Čeladné a přes zimu na Visalajích, kde můj syn pracoval na penzionu. Obsluhovala jsem tam v bufetu u lyžařského vleku, takže jsem pracovala až do osmdesáti let.

KLIDNÝ ŽIVOT V DPS

Mezitím jsem se přihlásila do pořadníku na bydlení v Domě s pečovatelskou službou na Čeladné. Čas od času jsem se zastavila na obecním úřadě se zeptat, jak je to s bydlením, až se mě paní místostarostka zeptala, jestli mi to spěchá. Odpověděla jsem, že vzhledem k mému věku asi ano. Bylo mi devětaosmdesát a na podzim jsem dostala zprávu, že se můžu nastěhovat.

Syn mi zařídil pokoj, příkladně se o mně stará a jsem tady velmi spokojená. Je tu pohodlí a teplo a hlavně ten krásný balkon, na kterém v létě snídám i večeřím a přes den ležím v lehátku. Nevím proč ten balkon tak málo lidí využívá, když je z něho tak krásný výhled na hory.

Ale žije se dneska klidně, nikdo se nemusí bát, že ho pro nic za nic zavřou... Pečovatelky mě chodí koupat, to nikdy nebylo, aby se tak někdo staral. Takže i když už mi je těch sto roků, pořád se mi ještě na světě líbí.

Jiřina Fingerová

V Ostravsko-opavském biskupství přibyla další kaplička

Vážení občané Čeladné,

v covidové době jsme se rozhodli postavit na našem pozemku kapličku.

Je zasvěcena Svaté rodině a volně přístupná pro všechny kolemjdoucí, pro věřící i ateisty.

Věřící mnohou vyjádřit dobré úmysly ve své duši a ostatní, to už necháme na nich, čím chtějí potěšit svá srdce.

Za realizaci kapličky chceme poděkovat otci Mariuszi Roszewskému, projektantce Ing. Kantorové, kostelníku Jiřímu Hrubíšovi,

Mirku Vančurovi staršímu i mladšímu, Luďku a Martinovi Vančurovým, firmě p. Šnyty, rodině Novosadových a synovi Martinovi.

Josef a Libuše Oršulíková

Slavnostního otevření kapličky, která je zasvěcena Svaté rodině, se zúčastnili i faráři Andrej Slodička (vlevo) a Mariusz Roszewski

Nenechat se napálit – to je oč tu běží

Jak zatočit se šmejdy (když tento pojem už poněkud zobecněl a všichni víme, že je to pojem zahrnující různé podomní obchodníky a přes telefon nabízející společnosti, tedy víme o kom hovoříme) a přitom se nestat jejich obětí?

Návodů je mnoho, teoretických i praktických rad spousty, nicméně praxe pak bývá často jiná. Známe mnoho příkladů z okolí, a to třeba i u lidí, kteří by nikdy neřekli, že se to může stát právě jim. Ale pak se často nestačíme divit, jak „výhodnou“ smlouvu jsme uzavřeli, jaké „kvalitní“ zboží se super slevou jsme koupili apod.

Proč se tímto zabýváme? Protože nekalé obchodní praktiky se nevyhýbají nikomu z nás a protože dobře školení manipulátoři umí zpravidla cílit na ty nejvíce zranitelné a ovlivnitelné, starší a osamělé lidi.

Na tento neblahý jev jsme narazili v poslední době opakovaně u našich občanů, kteří žijí v domě s pečovatelskou službou. Osobní návštěvy tam zpravidla neprobíhají, neboť dům je uzavřen a od hlavního vchodu mají klíče jen obyvatelé domu a pracovníci obce, zajišťující technický servis. Nicméně o to více zesílil tlak na tyto občany formou telefonických nabídek.

Jako malý příklad uvádím názorný příklad, převzatý z médií (viz rámeček vpravo).

Bohužel – někdy v telefonu stačí jen jedno ANO.

Jak se toho vyvarovat?

Ideální a pochopitelně nejlepší je mít chronicky známá čísla prodejců v mobilu zablokována. Nicméně nabízející často čísla mění, takže prakticky lze tohoto docílit jen stěží. Ideální je pak v případě, že vás přesto osloví, telefonní hovor ihned ukončit. Většina lidí je ovšem slušná a nechá

volajícího hovořit, část hovoru vyslechne. Nebojme se být rázní a důrazně hovor ukončit s tím, že nemáte čas, zájem, chuť, náladu a okolnosti nabídku vyslechnout a že si s nimi nepřejete hovořit – to je vaše právo! Vy jste nic nepožadovali, nejste nikomu zavázáni a povinni být k dispozici.

Mnohdy totiž telefonista seznámí zákazníka s nabídkou a pak se ho jen „nevinně“ zeptá, zda jej nabídka zaujala. Jakákoliv kladná odpověď pak již bývá považována za uzavření smlouvy. Zpětně pak dokazovat,

že o smlouvě a závazku pro kupujícího nepadlo ani slovo, je velice složité. Proč prodejce volí variantu, která je velmi výhodná pro něj a natolik nevýhodná pro případného kupujícího, je nabíledni.

Prosíme proto všechny, kteří již učinili negativní (někteří i opakovaně) zkušenost s takovou formou nabídkového prodeje, aby byli v budoucnu velmi obezřetní. Ušetří si tak nejen spoustu starostí a komplikací, ale zejména své finanční prostředky, které mohou využít na jiné, zpravidla pro ně potřebnější účely.

Nenechme se zlákat a ovlivnit lacinými triky lidí, kteří se neštítí a neobávají použít i ty nejdrsnější praktiky. Vy rozhodujete, za co své prostředky utratíte a komu chcete věnovat svou pozornost a svůj čas!

Věra Golová, místostarostka

„Nenabízejte, oznamujte. A ať nestačí přemýšlet!“

Jak v současnosti šmejdi fungují, se podařilo zdokumentovat díky herečce Ivaně Lokajové, které se do jedné z těchto sítí podařilo infiltrovat. Nechala se zaměstnat jako telefonistka v call centru firmy, která pozoruhodně obchoduje s výživovými doplňky (a pod jiným jménem pro změnu se zdravým spánkem).

Jejím úkolem bylo obvolávat konkrétní lidi z databáze jmen, kterým předtím jiné call centrum volalo, aby se zúčastnili průzkumu Státního zdravotního institutu. Jako odměnu pro ně měla doplněk stravy na klouby „za pouhé tři tisíce korun“ a zájezd do lázní v Piešťanech „zcela zdarma“. Šéfová jí k hovorům dala manuál, tzv. call script, jak postupovat, aby byla úspěšná, tedy aby vnutila, co potřebuje vnutit. A pár cynických rad: „Musí to mít tah na branku, aby se lidé nerozmýšleli. Ne nabízet, prostě jim to všechno oznámit – máme to tady pro vás připravené. A oni nemají možnost couvnout. Říkejte jim, že toho máme málo a že v podstatě mohou být rádi, že se na ně dostalo. A uklidněte je, že v tom není žádný háček.“

Háčeků však na celé nabídce bylo hned několik: Tak za prvé, žádný Státní zdravotní institut neexistuje, ale lidé si tento vymyšlený název pletou se Státním zdravotním ústavem, takže na ně působí věrohodně. Za druhé, nabízený kloubní doplněk stojí na internetu pouhých 1200 korun, tedy 2,5krát méně, ale ani tak to není žádná láce, protože přípravky, kde je účinná látka třikrát tolik, hradí z velké části jednou za tři měsíce pojišťovna.

A do třetice, v Piešťanech měl dotyčný zdarma jen pobyt. Dopravu, stravu i léčebné procedury si musel hradit.

(převzato z aktualne.cz)

Místní akční plán rozvoje vzdělávání na Frýdlantsku má pokračování

S novým rokem 2022 bude v obcích spadajících pod ORP Frýdlant nad Ostravicí (Frýdlant nad Ostravicí, Bílá, Staré Hamry, Ostravice, Malenovice, Kunčice pod Ondřejníkem, Čeladná, Pstruží, Pržno, Janovice a Metylovice) zahájen projekt místního akčního plánování rozvoje vzdělávání III (dále jen MAP III).

Místní akční plánování v oblasti vzdělávání již v našem regionu probíhalo v letech 2016–2017 pod vedením Města Frýdlant nad Ostravicí. Po více než čtyřleté pauze se projekt znovu rozbíhá, tentokrát pod hlavičkou Místní akční skupiny Frýdlantsko – Beskydy.

„Na dvouletý projekt jsme obdrželi sto-procentní dotaci ve výši 2,6 milionu korun. Jsem ráda, že jsme byli úspěšní a projekt můžeme začít realizovat,“ uvedla Zuzana Pavlisková, manažerka MAS Frýdlantsko – Beskydy.

Co bude hlavním přínosem projektu? Společné plánování a sdílení aktivit v oblasti vzdělávání na celém území ORP. V příštích dvou letech budou odborníci a pedagogové ze všech základních a mateřských škol, spolu se zástupci dalších organizací působících ve vzdělávání, prohlubovat dobrou spolupráci mezi aktéry v oblasti školství v regionu. Kromě podpory aktivit místního akčního plánování se počítá s realizací dalších vzdělávacích akcí, které budou určeny nejen pro pedagogické a vedoucí pracovníky škol, ale také pro rodiče, zřizovatele škol a další aktivní osoby zapojené do vzdělávacího systému. Vzniknou pracovní skupiny, jejichž členové se budou pravidelně setkávat a svými podněty a návrhy spolupodílet na rozvoji a plánování nových strategií a vizí regionálního školství.

Témata budou zaměřena především na čtenářskou a matematickou gramotnost, rovné příležitosti ve vzdělávání, předškolní vzdělávání a financování škol. Budeme také konkrétněji analyzovat i vyhodnocovat potřeby škol v regionu.

red

Avízo 4. výzvy z Programu rozvoje venkova: Příležitost nejen pro spolky

MAS Frýdlantsko–Beskydy plánuje na jaře roku 2022 vyhlásit v pořadí již 4. výzvu z Programu rozvoje venkova. Největší část finančních prostředků (5 mil. Kč) bude nabídnuta širokému okruhu žadatelů na podporu občanské vybavenosti, tj. veřejná prostranství, hasičské zbrojnice, spolkové a kulturní zázemí vč. knihoven, školy a školky, obchody, vybrané kulturní památky, stezky, muzea a expozice.

„Například spolky budou mít jedinečnou příležitost si pořídit potřebné vybavení, rekonstruovat své klubovny včetně příslušného zázemí, doplnit mobilní zařízení pro akce pro veřejnost, jakými jsou například mobilní přístřešky, pódia, ozvučovací a osvětlovací technika a podobně,“ potvrzuje Zuzana Pavlisková, manažerka MAS Frýdlantsko–Beskydy.

Připravovaná výzva se nebude týkat jen dobrovolných spolků, žadatelé mohou být rovněž obce, příspěvkové organizace, ústavy, nadace i církve. Každý podpořený projekt může čerpat dotaci až do výše 80 procent celkových nákladů. Minimální výše dotace je 50 tisíc korun. Podmínkou je, že si projekt musí příjemce dotace předfinancovat.

Dalším okruhem žadatelů budou zemědělci, pro něž je vyčleněno necelých 800 tisíc korun. Ti mohou žádat o dotaci na investice do zemědělských staveb a technologií pro živočišnou a rostlinnou výrobu včetně pořízení zemědělských mobilních strojů.

„Potenciální zájemci o dotaci, neváhejte se obrátit na naši kancelář s žádostí o konzultaci s předstihem, nejlépe již začátkem roku. Nejen, že můžeme společně odhalit mnohá úskalí tohoto dotačního titulu, ale za včasnou konzultaci můžete být případně i bodově zvýhodněni,“

M A S
FRÝDLANTSKO
B E S K Y D Y

Volejbalový klub Beskydy Frýdlant nad Ostravicí získal z Programu rozvoje venkova přes 80 tisíc na volejbalové dělo

vyzvala Radana Maloušková, která má Program rozvoje venkova na starosti.

red

Samonosnou nádrž na vodu a další vybavení si mohli dobrovolní hasiči z Nové Vsi pořídit díky dotaci 182.200 Kč z Programu rozvoje venkova

Kavárna AMICI bude větší

V červnu 2020 otevřel Matěj Urban v přízemí Obecního úřadu Čeladná kavárnu (espresso bar) AMICI, jejíž název měl znamenat námět pro „přátelství a propojení lidí“ (z italského amici = přátelé).

Matějovi a jeho přátelům se záměr velice nebyvale povedl. Kavárna je navštěvována mnoha zájemci nejen z Čeladné, ale i hosty z dalekého okolí. Stala se pojmem pro mladé, pokročilé i pro rodiny s dětmi. Tak, že stávající kapacita zařízení se projevila jako velice nedostatečná.

V lednu tohoto roku provádí Matěj se svými spolupracovníky rekonstrukci zařízení.

Z původních 14 míst jich zde bude celkem 24, nepočítaje v to místa v předpolí kavárny. Navíc se prodlouží denní provozní doba od osmi ráno do devatenácti večer, o víkendech až do 21. hodiny.

Otevření nově rekonstruovaného baru plánuje Matěj do prvního únorového týdne tohoto roku.

Foto a text: Petr Anderle

PARKOVIŠTĚ NENÍ ZÁVODNÍ DRÁHA

Upozorňuji všechny „závodníky“, kteří si z parkoviště za školou udělali závodní dráhu, že tato plocha neslouží jako závodní dráha ani škola smyku. V případě nekázně není pro obec problém nechat toto parkoviště 24 hodin denně hlídat.

Děkuji, že přestanete ohrožovat chodce i maminky s kočárky.

Pavol Lukša
starosta obce

Poděkování za potravinovou sbírku

Rádi bychom poděkovali občanům a farníkům obce Čeladná, že se zapojili do sbírky potravin a drogerie. V závěru roku, který byl pro mnohé tím nejtěžším, dokázali lidé vyjádřit svou solidaritu velkým množstvím darovaných potravin a drogerie.

Ty nyní putují osamělým seniorům, matkám samoživitelkám a jejich dětem nebo znevýhodněným rodinám. Každému, kdo do sbírky letos daroval, z celého srdce děkujeme. Vážíme si vaší ochoty a pomoci.

Děkujeme obecnímu úřadu a farnosti Čeladná za organizaci sbírky. Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Lenka Tabachová
ředitelka Charity Frenštát pod Radhoštěm

Ve Frýdlantě pomáhají seniorům a hendikepovaným

Středisko sociálních služeb města Frýdlant nad Ostravicí od ledna 2019 bezplatně poskytuje sociálně aktivizační službu pro seniory od 55 let a osoby se zdravotním postižením od 19 let ohroženým sociálním vyloučením.

Služba obsahuje činnosti:

- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím,
- sociálně terapeutické činnosti,
- pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.

V sociálně aktivizační službě vytváříme prostor pro pravidelné setkávání, trénujeme paměť a pozornost, hrajeme společenské hry. Věnujeme se relaxačnímu cvičení, muzikoterapii, procvičujeme jemnou motoriku výrobou drobných dekoračních předmětů a nacvičujeme péči o chod domácnosti. V případě zájmu jsme schopni seznámit klienta s prací na počítači a s mobilem. Organizujeme přednášky a poznávací procházky po městě a okolí. Poskytujeme základní sociální poradenství a pomoc při vyřizování běžných záležitostí.

Služba je určena občanům Frýdlantu nad Ostravicí a okolních obcí

včetně Čeladné. Bližší informace poskytne sociální pracovnice Mgr. Kamila Vabroušková, DiS., tel: 778 459 990, e-mail: kamila.vabrouskova@sssfn.cz.

Knihy Hajní a hájenky Beskyd se z Čeladné rozletěly po celé Moravě

Myslivecké Halali zaznělo 11. prosince v 15 hodin ve vestibulu obecního úřadu na čeladenském náměstí. Křest knihy Hajní a hájenky Beskyd tak zahájil mistr lesní výroby Jan Kavka z Biskupských lesů Ostravice. O knihu, kterou vydal Okrašlovací spolek Rozhledna v Čeladné, byl již v ten den nebývale velký zájem.

Ve stejnou dobu v čeladenském Informačním centru měla plné ruce práce studentka Tereza Paseková, která zaskakovala za nemocnou Danu Kosňovskou. Během dvou hodin prodala všech 75 výtisků, jež měla k dispozici.

V samotném místě křtu se měla rovněž co ohánět členka výboru okrašlovacího spolku Andrea Anderle Adamová, která prodala i rozdala (spolupracovníkům autorského kolektivu) více než 150 výtisků. Navíc byla pověřena předsedou spolku MUDr. Milanem Bajgarem, který musel odcestovat, aby zahájila křest jeho jménem včetně krátkého úvodu, který sám napsal, a také pokřtila knihu „Hajní a hájenky Beskyd“. Což se zdarem provedla.

PŘIJEL I LAŠSKÝ KRÁL

Pohled na účastníky křtu byl velice imposantní. Sešli se zde naši spolupracovníci, přátelé a stále přicházeli další naši příznivci a zájemci o knihu. Křest knihy ukončil tradičně lašský král Vilém Krulikovský (Viluš I.) i s lašskou princeznou. S dcerou totiž zapěli „lašskou hymnu“ neboli hymnu Lachů. Lašský král mimo jiné knihu také pokřtil. Měl na to plné právo také proto, že do knihy přispěl vlastní autentickou vzpomínkou. Původně totiž chtěl být hajným.

OHLASY ZE VŠECH KOUTŮ MORAVY

A tak se kniha rozletěla do světa. Zejména tedy na všechna možná místa Moravy. Mnoho lidí má totiž v rodinné historii nějakého lesníka, myslivce nebo hajného. Dostáváme k objednávkám na zaslání knihy desítky dopisů. Například paní Lenka Broncová nám napsala: *Jako děti jsme prožili krásné prázdniny na hájence v Čeladné. Můj otec docent Kostroň přednášel myslivost a jeho student Jura Dětský ho na hájenku pozval. Patřila snad jeho babičce? Ještě si pamatuji, že jeho dědu zastřelili pytláci. Byli jsme tam v šedesátých letech...*

Nebo pan Ladislav Julínek z Rájce-Jestřebí k objednavce knihy napsal: *Potvrzuji převzetí nádherné knihy Hajní a hájenky Beskyd, kterou jsem dnes obdržel. Je krásnou připomínkou kraje mých předků, hajných v Měrkovicích. Můj pradědeček Valentin Červenka (*1844) se narodil v Měrkovicích a jako hajný působil na Krásensku v okrese Vyškov, kde zemřel v roce 1917. Jeho otec František Červenka působil jako hajný v Měrkovicích, manželka Barbora, rozená Říkovská, pocházela z Kozlovic...*

S přáním hezkých Vánoc jsme dostali pohlednici z Háje ve Slezsku. Poslaly ji naše věrná čtenářka paní Ludmila Bilovská s dcerou Bohunkou. K přání byl připojen dopis, ze kterého citujeme:

Křest knihy zahájil mistr lesní výroby Jan Kavka z Biskupských lesů Ostravice

Vážení spoluautoři a spolupracovníci nové nádherné knihy. Jsem úplně nadšená, je to můj nejhezčí dárek vánoční i k mým narozeninám. Takže tuto zimu mě zahřejí nevšední příběhy z Beskyd. Táta můj byl celý život myslivcem v Řece, kde byla naše chata. Nejvíce pak v Hnojníku, kam se rodiče přestěhovali z Ostravy-Vítovic. Les a hory, to byla jeho radost. Co jsem s ním toho v dětství prochodila v lesích a po horách... Dnes jezdíme hlavně s dcerou Bohunkou – ta má naše i slovenské hory jak se říká „prolezlé skrz“. Beskydy už zná „nazpaměť“. Skupina nadšenců vymyslela název „Klokani v Beskydech“ a to jsou nekonečné túry po celý rok. Já obdivuji tu krásu na jejím tabletu, nebo jak se tomu říká, a ona si o svých výšlapech píše kroniku. Můj bratr vystudoval lesnickou školu v Hranicích, bratranec Bohoušek z Tošanovic pracoval jako hajný ve Stříteži, švagr mého táty Vašek Ševčík byl hajným v Komorní Lhotce, až do důchodu bydleli v hájence. Já jsem se po jedenáctiletce hlásila na lesnickou školu do Hranic, ale dopadlo to jinak, stala jsem se zahradnicí... Příroda je láska celé naší rodiny. Hájje můj domov již šedesát let a jsem tu šťastná se třemi dětmi, šesti vnoučaty a s ročním pravnoučkem... Přeji Vám všem radost pohodu a zdravíčko. S pozdravem Ludmila Bilovská.

DÍK DONÁTORŮM I SPOLUPRACOVNÍKŮM

Takových dopisů dostáváme mnoho a s nimi objednávky na zaslání knihy. Ta doslova, jak píšeme v titulku, „zaplavila celou Moravu“. Pomohla nám v tom i velkorysá podpora obcí Čeladná,

Pstruží, Krásná, Morávka a Trojanovice, kniha se prodává i v Beskydském rehabilitačním centru v Čeladné, rozšiřuje ji i náš tradiční podporovatel Nadace Landek z Ostravy a na odbyt jde i v Informačním centru na čeladenském náměstí. A naši spolupracovníci nám denně pomáhají vozit balíky knih na čeladenskou poštu. Celkově podpora obce Čeladné, pokud jde o naše aktivity, je více než velkorysá.

CHYSTÁ SE DALŠÍ KNIHA?

Ani pandemie nás nezastavila, i když škoda, že jsme nemohli uskutečnit křest, jak bylo tradičně již plánováno, v prostorách Golf Resortu v Čeladné. Snad příště. Všichni se ptají, nikoliv „komu to hraji“, ale co bude příště. Jasně, to vyjádřil ve svém zprostředkovaném projevu předseda našeho spolku MUDr. Milan Bajgar. *„Již jsme si zvykli na to, že každým koncem roku, když se blíží Vánoce, přichází Petr s nějakou novou knížkou... Doufám, že konců roku s novými Petrovými knihami bude ještě mnoho...“*

Inu, doufejme. A na závěr snad ještě poslední poznámka: Lidé se rádi vracejí k životům svých předků. Nelze říci, že všichni naši předkové byli hajní. Rozhodně však všichni jsme měli a máme s lesem něco společného. Třeba tu dřevěnou kolébku, v níž naše dědečky (když byli ještě malí) jejich maminky uspávaly.

Petr Anderle
Foto Petr Pazdírek

Křest zahájila členka výboru Okrašlovacího spolku Rozhledna Andrea Anderle Adamová

Starosta Pavol Lukša s bývalým krajským ředitelem Lesů ČR Ing. Jiřím Silvestrem

Starosta Úsilné Pavel Kašpárek je náš kamarád, a proto nevynechá žádný náš křest

Lašský král Vilém Krulíkovský zapěl na závěr s lašskou princeznou lašskou hymnu

Křtil také člen správní rady a tajemník Nadace Landek Ing. Jaroslav Kubánek

Mezi křtiteli nemohl chybět také ředitel Biskupských lesů Ing. Libor Konvičný

Jako poslední křtila knihu naše spolupracovnice Ing. Pavla Zemaníková. Jako poslední pouze dle abecedního pořadí křtitelů, ale mezi tvůrci našich knih má čestné místo.

Na snímku jsou zleva: Náš spolupracovník Ing. Lubomír Jančura z Gruně, Pavel Beran, zakladatel Horské služby na Bílém Kříži, Oldřich Boháč, spoluautor knihy Hajní a hájenky Beskyd, v hornických uniformách zástupci Nadace Landek Ing. Jaroslav Kubánek, člen správní rady a tajemník Nadace Landek a její ředitel Ing. Josef Gavlas. Zcela vpravo další z křtitelů Ing. Arnošt Makový, myslivecký a lesnický činovník v Čeladné a poslední předseda MNV v Čeladné, zády pak moderátor křtu Petr Anderle.

Děti z DD Čeladná si užily Vánoce na horách a zpestřily svátky seniorům

Štědrý den a vánoční svátky společně na horách – jinak si to už ani neumí představit. Osm kluků a holek z DD Čeladná prožilo se svými kamarády z DD Fulnek, Příbor a Liptál a s dobrovolníky z Duhy Zámeček ve volnočasovém areálu Myšinec v Oderských vrších dny plné zábavy a vánočních tradic – od pečení cukroví a zdobení stroměčku přes štědrodenní půst ukončený večeří až po rozdávání dáreků. Na svatého Štěpána se vypravili do nedalekých Kyjovic, aby koledami, cukrovím i dárečky potěšili seniory, kteří žijí v Domově Na Zámku.

Vánoční akci zorganizovali díky příspěvím mnoha dárců dobrovolníci z Duhy Zámeček.

„Finance na zajištění Duhových Vánoc i dalších aktivit pro děti z domovů jsou pro nás důležité, ale bez pomoci dobrovolníků, kteří se místo domácího vánočního úklidu a svátečních návštěv věnovali opuštěným dě-

tem, bychom to nezvládli. Chtěla bych jim moc poděkovat, díky nim jsme mohli pro „naše“ kluky a holky z děčáků připravit další nezapomenutelné Vánoce,“ řekla předsedkyně spolku Ivana Sobolová, která se svou rodinou připravuje celoroční aktivity i vánoční akce pro děti z DD už více než čtvrt století.

Za podporu děkujeme obci Čeladná a městu Kravaře, ostravskému nákupnímu centru Outlet Arena Moravia, firmě Krůta Svinov, manželům Mikeskovým a mnoha dalším dárcům.

Vladislav Sobol

Erika a Daniela s kamarádkou z Liptálu. Cukroví se povedlo!

Dalibor (vlevo) si u štědrovečerní večeře připiší se svým nejlepším kamarádem Mirkem z DD Fulnek, kterému vyrobil i vánoční dárek

Sebastián: Blikací boty! Ty mi budou v Čeladné všichni závidět!

Erik: Fakt jsem byl tak hodný? Ježíšku, děkuji!

Děti potěšily seniory v Domově Na zámku v Kyjovicích...

...a pak si zařádily v Aquaparku Kravaře.

Jedeme dál!

Závěr roku 2021

Náš klubový život důstojně pokračoval i v posledním měsíci roku 2021, byť z pochopitelných důvodů byla účast stejně jako v listopadu trochu nižší, ale to je teď téměř všude. Krom níže uvedených programů probíhaly další pravidelné akce v klubovně, tzn. zdravotní cvičení obou skupin, úterní karetní posezení a angličtina..

NA ÚSVITU ČESKÝCH DĚJIN

Volné pokračování (již sedmé) přednáškového cyklu Jany Bártové o vzniku a historii zemí koruny české bylo opět velmi zajímavé. Nosným tématem byla doba vlády Přemysla Otakara II. Těšíme se na díl osmý.

ANTISTRESOVÁ VYCHÁZKA

S nástupem předvánočního shonu přišla vhod společná vycházka do naší oblíbené destinace s občerstvením v restauraci Vlčárna. Jako obvykle příjemné posezení, venku sněžilo, takže i trocha romantiky...

BERUŠKA OPĚT POD BALKÓNY

Tradiční předvánoční návštěva dětiček z MŠ Čeladenská

Fotka roku 2021: Zdatná osmička na Martiňáku

Beruška proběhla již potřetí pod balkóny DPS. Děti zazpívaly s doprovodem klavíru, kytary, ukulele... a bylo to jako vždy moc milé. Následovalo předávání dárečků, jak jinak než originálních. Velké díky Beruško.

PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ

Poseděli jsme v předvánoční atmosféře, kterou umocnili dva milí hosté: Ivo Kroček se svou kytarou a autorským repertoárem a Boženka Tyrliková Horáková se svou vlastní intimní poezií. Nakonec jsme si popřáli k Vánocům a pokojně se rozešli do svých domovů.

ROZLOUČENÍ S ROKEM 2021 ANEB FOTOMÁNIE

Den před Silvestrem jsme spáchali poslední akci, spojenou s promítáním fotek a vzpomínkami na zážitky uplynulého roku. Demokratickým hlasováním

byla tradičně vybrána fotka roku.

STOVKA PANÍ JIŘINKY

Paní Jiřinka Fingerová oslavila koncem roku neuvěřitelné sté narozeniny. Ještě donedávna se zúčastňovala mnoha klubových akcí, její milý úsměv jí nepouští ani nyní. A jak se zpívá v jedné písni: „dámou jsi byla a zůstáváš dál“. Upřímně gratulujeme, paní Jiřinko.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Takže budeme doufat, že v novém roce nebudeme muset opět „zavřít krám“ jako loni. Ale i kdyby, tak se svět nezboží, hlavně zdraví... Nezbyvá než popřát všem čtenářům našeho milého zpravodaje navzdory současné situaci a v rámci možného dobrý rok 2022, hodně chvil štěstí a samozřejmě to zdravíčko, což je alfou a omegou kvality života.

Petr Bernady

Pohoda za oknem Vlčárny (foceno zvenčí)

Paní Jiřinka, královna hudebního odpoledne (2017)

Beruška dozpívala, hlavní tribuna tleská

Senior
club
Čeladná

PROGRAM NA LEDEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00
skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 15:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé

čtvrtek (13. a 27. 1.) 10:30–12:30

LEDNOVÉ AKCE

Klubové posezení s Fotománií 2020

čtvrtek 13. 1., 15:00

Akce proběhla před vydáním zpravodaje.

Cesty sourozenců Čapkových

čtvrtek 20. 1., 15:00

Po stopách spisovatelky Heleny, malíře Josefa a spisovatele Karla Čapkových nás povede paní Olga Szymanská. Vstupné dobrovolné.

Sejdeme se Na Rozcestí

čtvrtek 27. 1., 13:30

Oblíbená vycházka s cílem v restauraci Na Rozcestí, půjdeme směrem k nádraží a po „okruhu Anny Trefilové“ pak dorazíme do cíle. Sraz ve 13:30 před DPS.

Méně zdatní dojdou přímo (cca 14:30), resp. mohou busem 14:30 od Prosperu.

V případě nepříznivého počasí bude dle zájmu posezení v klubu od 13:30.

Irsko očima Dany Barnetové 3

čtvrtek 3. 2., 15:00

Volné pokračování cestovatelských přednášek paní Dany z jejích cest po této do zajista zajímavé zemi.

Vstupné dobrovolné.

Pro vstup na všechny akce v klubovně platí aktuální covidová opatření.

Klubovnu naleznete v přízemí Domu s pečovatelskou službou u hlavního vchodu.
Kontakt: Petr Bernady
737 532 227 731 505 585
petr.bernady@seznam.cz

Vše o našem klubu od jeho vzniku v roce 2010 najdete na webu
www.senioriceladna.cz

WWW.SENIORICELADNA.CZ

SLOVO ŘEDITELKY

NEČEKANÁ NÁVŠTĚVA

Vážení
čtenáři,
milí příznivci
školy,

s rokem 2021
jsme se de-
finitivně roz-

loučili. Sečteno podtrženo, škole
nic moc úžasného nepřinesl.

Ztěžovala nám práci hromada
protiepidemických opatření, tes-
tování, na všech se podepsal lock-
down. Přes to všechno jsme se
dokázali radovat, bavit se a v práci
dosahovali standardních výkonů.

Každý potřebný se dočkal pod-
pory: Mezery ve znalostech vzniklé
během distanční výuky si žáci do-
plňovali v pravidelném doučování
(a v pilném doučování budou moci
pokračovat až do konce školního
roku), kdo naopak poskočil v učení
příliš dopředu, i jemu se v tomto
směru dostalo odborného vedení.
V uplynulém roce bylo možností
se prezentovat a soutěžit poskrov-
nu. O to víc jsme se radovali, když
se našim žákům podařilo zabodo-
vat – informovali jsme průběžně
v minulých číslech zpravodaje.

Závěr roku 2021 byl náročný, žáci
se stejně jako zaměstnanci stří-
dali v karanténě nebo byli přímo
nemocní. V nejvypjatějších dnech,
kdy chybělo tolik zaměstnanců,
že jsme hovořili o personální nou-
zi, kdy všichni, kdo jsme ve škole
zůstali, jsme si rozdělili práci ne-
přítomných kolegů, nastoupilo
k nám pět školních inspektorů a tři
dny prováděli komplexní inspekč-
ní činnost. O výsledcích inspekce
Vás budeme informovat, až dosta-
neme z ČŠI inspekční zprávu.

Jen co inspekce odjela, spravili
jsme si náladu. Zahájili jsme na-
táčení Vánoční voničky (pásmo
vánočních básniček a písní), která
je stále k zhlédnutí na www.zscedladna.cz
a na školním Facebooku. Vánoční
vonička se stala v předvá-
nočním čase školním hitem. Snad
se Vám líbila stejně jako našim
žákům a zaměstnancům, za které
Vám přeji do nového roku všechno
nejlepší!

Jana Satinská

Šli jsme spolu do Betléma

Před velkými svátky mají keramici vřdy-
cky naplno. S vytvářením dárků s vánoční
tematikou začínají někdy na konci babího
léta. K těmto Vánocům udělaly děti spoustu
výrobků, mezi kterými byl jejich majstršty-
kem keramický Betlém.

JS
Svatá rodina od Elišky, jako živá

Kudy chodím, tudy se učím

Toto rčení platilo a platí. A proto tady máme školu, která je k učení jako stvořená. Během prosince nám to učení šlo všem hezky od ruky. Nejen se slabikáři v ruce, ale i odpoledne ve školní družině.

Adventní dobu, kdy byly děti hodně netrpěli-
vé a nedočkavě vyhlížely Ježíška a vánoční

prázdniny, jsme si zpříjemnili čtením ad-
ventních příběhů. Díky nim jsme mohli společně
s prvňáčky procestovat celou naši republiku.

Ale nebojte se, cestovali jsme prstem po
mapě. Každý den jedna pohádka a každý den
z jiného místa naší vlasti. Víte třeba, kde leží
Tupesy? Nebo kde na mapě najdete takové
Polešovice či Merklín? My už to víme, protože
jsme se zapojili do druhého ročníku celore-
publikového projektu určeného pro školní
družiny. Sešlo se v něm dvacet čtyři různých
pohádek a příběhů z celé České republiky.
Mezi nimi nemohl chybět i ten z Čeladné.

Některé příběhy byly veselé, některé na-
pínavé, některé i trošičku smutné. Ale jak to
tak v pohádkách bývá, tak nakonec všechno
dobře dopadlo. My jsme se díky nim pobavili
i poučili. Protože i slavný učitel národů Jan
Amos Komenský tvrdil, že dokud se člověk
může učit, tak není starý. A u nás ve ško-
le, kudy chodíme, tudy se učíme a v družině
jakbysmet.

Projekt Kudy chodím: S adventním kalen-
dářem jsme procestovali celou republiku

Mar.

Nová počítačová hra: Zlikviduj si svého ředitele

Studio Military parents spolu s nadací Antivaxer uvádí novou počítačovou hru „Zlikviduj si svého ředitele“. Je určena zejména pro kverulanty a svá práva skvěle znající zájemce z řad zákonných zástupců dětí školou povinných. Lze ji hrát sólově či ve skupinách, s výhodným využitím všech dostupných sociálních sítí a digitálních komunikačních nástrojů. Cílem hry je zlikvidovat ředitele vybrané základní školy využitím celé řady vysoce sofistikovaných zbraní a metod.

Kompletní návod a popis všech nástrojů a postupů je chráněn autorskými právy a bohužel jsme nezískali souhlas k jeho zveřejnění. Na základě zkušeností, získaných při provozu nedávno poskytnuté demoverze hry, však poskytujeme alespoň informace o několika nejúčinnějších zbraních.

Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím:

Vhodnou formulací žádosti je ředitel připraven o veškerý volný čas, neboť zejména na nesmyslné otázky je téměř nemožné najít slušnou a zdůvodnitelnou odpověď, aniž by byl hráč-žadatel označen za slabomyslného. Účinné je rovněž tento útok znásobit vytvořením větší skupiny žadatelů, ovšem každý musí stvořit vlastní sadu hloupých dotazů, jinak by ředitel mohl při formulaci odpovědi využít protizbraň ctrl+c ,ctrl-v. Hráči tedy musí volit otázky opatrně a obrnit se trpělivostí, neboť pravidla dovolují oběti využít lhůty na odpověď, kterou může, např. z důvodu dohledání velkého objemu dat, ještě prodloužit. Vhodné je požádat o informace o nepodloženém drbu, jelikož toto obět znejistí a obvykle vyvolá rozsáhlé a časově náročné vyšetřování.

Vyslání České školní inspekce:

Tento nástroj je zařazen mezi zbraně hromadného ničení, a proto jej nelze aktivovat přímo. Jeho zásah ve formě rozsáhlé kontroly činnosti vybrané školy je nutno

vyvolat zasláním stížnosti. Zde se opět nabízí možnost využít kolektivní spolupráci, neboť velký počet podaných stížností může reakční dobu výrazně zkrátit. Výhodou je, že stížnosti mohou být anonymní, ničím nepodložené a s pravopisnými chybami. ČŠI dle pravidel tvůrců hry musí zareagovat a tím připraví ředitele o mnoho času, zejména s přípravou dokumentace do úhledných hromádek. Inspekce vždy musí něco negativního objevit, protože jinak by vzniklo podezření, že neproběhla řádně a hrozilo by jí vyřazení z nabídky zbraní. Následně zveřejněná zpráva pak dává hráčům bohaté možnosti pro další boj.

Schůzka s ředitelem:

Univerzální zbraň prvního úderu, určená zejména k sólovému užití. Obvykle se nasazuje v úvodní fázi hry. Slouží mj. k otukávání oběti, rekognoskaci terénu a zjištění slabých stránek protivníka. Vlastní schůzka obvykle zabere ředitele jen několik málo hodin času, ovšem vhodně zvolené téma k tomu dokáže přidat další významnou dobu na přípravu. Útočníkovi se doporučuje na schůzce vystupovat arogantně, zásadně ignorovat protistranu a trvat na uvádění

doslovných citací v následném zápise, což příjemně navyšuje bodové hodnocení hráče. Správným a opakovaným použitím nástroje lze ředitele připravit kromě spousty času také o spánek.

Slovní útoky na pedagogický sbor:

Univerzální nástroj k širokému a nenáročnému použití. Vhodný k ničení ředitelů ve školách, kde si vedení váží svých zaměstnanců a snaží se je chránit. Cílí na mladé, snaživé a ideálů plné učitelky, případně na postarší, hodné a děti milující pedagožky. Hrubým křikem, výčitkami a urážkami, zásadně beze svědků, může útočník vyvolat v pedagogickém sboru silné deziluze a psychické problémy, jejichž řešení stojí ředitele nemalý čas a starosti navíc. Zde je na místě malé varování – nepoužívejte tento nástroj proti starým otrkaným učitelům – mužům, těšícím se do důchodu. Neboť u nich hrozí nebezpečí porušení pravidel hry v podobě těžkého fyzického protiútoku.

Tolik tedy k této nové, zajímavé hře. Doufáme, že tvůrci se dočkají patřičné odezvy a zejména zasloužené odměny.

JK

Jiří Kapsa působil v ZŠ Čeladná šest let jako zástupce ředitele, když jako „záskok za mateřskou“ dočasně nahradil Barboru Dudkovou. Po jejím návratu škola využila neocenitelných zkušeností pana Kapsy v oboru IT a svěřila mu správu počítačů, o které se staral už dříve. K tomu současně učí, což ostatně taky dělal už v pozici zástupce ředitele. Jeho výhodou je, že mnohé školní události vidí z jiné perspektivy. Proto jsme ho požádali, aby do Čeladenského zpravodaje čas od času přispěl. A taky proto, že jeho trefné texty, které nám posílal dříve, už čtenářům chyběly.

U KRMELCE

S příchodem zimy se všichni živočichové musí přizpůsobit krutějším životním podmínkám.

Letos skutečně napadl sníh už na počátku prosince. „A co zvířata v lese?“ ptali se druháci. Tak jsme se rozhodli přinést kaštiny, mrkve a jablka.

Hurá, vyrážíme ke krmelci. Na napadaném sněhu jsme uviděli stopy srnky i zajíce, vypadaly zcela jinak než v učebnici. Nádherné prostředí a radost z dobrého skutku všechny potěšila.

JT

MIKULÁŠ PÍŠE ČELADENSKÝM ŠKOLÁKŮM

Milí žáci, rok uběhl jako voda a opět nastal čas Vás navštívit. Trošičku mě sice mrzí, že jsem musel přijít se svými nepostradatelnými pomocníky o něco dříve než jindy, ale uvědomte si, že se snažíme navštěvovat všechny děti postupně a Čeladná je přece jen na počátku abecedy. Přesto si myslím, že ve čtvrtek 2. prosince jste nakonec byli rádi, že jsme se u Vás objevili...

Stejně jako každý rok jsme na sebe vzali podobu devěťáků, abyste z nás neměli

obavy, ale můžu Vás všechny ubezpečit, že jsme to byli skutečně MY – svatý Mikuláš, čarokrásní andělé i hrůzostrašní pekelníci. Nejprve jsme se prošli mezi žáky 2. stupně, abychom si pak odpoledne „posvítili“ i na ty mladší na tradičních „Sněhovánkách“ (to jsme si opět změnili podobu, abychom se tak „neokoukali“)...

Celá naše návštěva na Vaší škole se nám opět velmi líbila a nakonec jsme i rádi konstatovali, že většina z Vás byla kupodivu

hodná. Našlo se sice několik žáků, které si museli pekelníci poznamenat do svých diářů, abychom na ně v příštím roce více dohlíželi. Naštěstí pro ně je ovšem peklo v současnosti natolik plné, že na místenku do něj se čeká velmi dlouho. Budeme přesto věřit, že „volná“ místa nakonec budou obsazena jinými „zlobivci“, kteří to potřebují mnohem více než žáci krásné ZŠ Čeladná...

Na viděnou v příštím roce se těší

Váš Mikuláš, andělé a čerti

Radost z mikulášského balíčku od obce měli i devěťáci

Čerti se činili a zdatně špinili

Sněhovánky nejsou pro slabé povahy

Tradice je tradice a začátek prosince patří svatému Mikuláši. A když se na Čeladné řekne Mikuláš, tak každý školák ví, že k tomu patří i Sněhovánky. Tradiční akce se zábavným programem pod taktovkou samotného Mikuláše, kterého doprovází anděl s čertem.

Tento rok se opět uskutečnila, hurá! Byli jsme rádi, že jsme se společně mohli sejít v tělocvičně a pořádně si zařadit. Škoda, že

jsme letos nemohli pozvat rodiče a přátele školy. Akce tak byla sice komornější, ale malí i velcí si to užili, také díky dárkům, které dětem zajistila obec Čeladná.

Nebojte se, čerta jsme pořádně zkontrolovali, zda nám někoho neodnesl v pytli do pekla. Druhý den už všichni opět seděli ve školních lavicích a pilně se učili.

Mar.

Na Sněhovánky zavítal i Mikuláš s čertem a andělem

Pekelně řádily i paní druží

Sněhovánky v pohybu

Tamarka, Natálka i ostatní děti měly radost z nadílky

Školní kolo soutěže v anglickém jazyce

„LET’S LISTEN!“

V úterý 23. 11. 2021 se na ZŠ Čeladná uskutečnilo školní kolo soutěže v anglickém jazyce „Let’s Listen!“. Soutěže se zúčastnilo 42 žáků z 1. a 2. stupně.

Žáci byli rozděleni do skupin podle třídy a úrovně znalosti anglického jazyka a s chutí se vrhli na vyplňování připravených testíků.

Hravé testování je pro děti velmi přínosné, seznamuje je s každodenní psanou a mluvenou angličtinou a je pro ně skvělým způsobem, jak získat sebedůvěru a zlepšit si angličtinu. Obsahem testů jsou známá témata zaměřená na dovednosti potřebné k efektivní komunikaci v angličtině prostřednictvím poslechu.

Umístění v jednotlivých kategoriích

(1.-3. místo):

A1 Movers: Amálie Němečková, Michal Pajurek a Julie Hajdová

A2 Flyers: Petr Lošák, Erik Chrostek, Marie Navrátilová

A2 Key English test for School: Elen Piňosová, Zuzana Toflová, Kristýna Walczysko

B1 Preliminary English test: Jakub Baďura, Pavla Strbíková, Helena Charbuláková

Všem žákům, kteří se zapojili, děkujeme za účast a těšíme se na další část soutěže, zaměřené na mluvený projev „Let’s speak!“, která je naplánována na únor.

MM, LR

Vánoční vonička měla premiéru

Prosinec tradičně patří přípravě vánočního koncertu. Není to práce snadná. Již od září, kdy v supermarketech ještě není po vánočních kolekcích ani vidu, ani slechu, ve škole paní ředitelka pátrá po písničkách a básničkách s vánoční tematikou. A jako v mozaice je pak skládá, kamínek po kamínku, do scénáře vánočního koncertu.

Listopad patřil nácvičku, ačkoliv jsme ještě nevěděli, co na to epidemiologové řeknou. Bohužel, situace se vyvinula tak, že vystoupit v kostele a pozvat všechny rodiče, příznivce a přátele školy nebylo možné.

Co nás nezabije, to nás posílí. A tak jsme se rozhodli část vystoupení pro všechny zájemce natočit. Nebyla to práce snadná, dalo by se říct, že byla přímo nelehká. Zavedli jsme dokonce i tzv. pracovní soboty, pamětníci si možná vzpomenou.

Celé natáčení probíhalo ve veselém duchu a s radostí. Všichni se moc snažili a my doufáme, že to je z vystoupení vidět. I když

už je po Vánocích, tak i vy se můžete na Voničku podívat na našich webových stránkách www.zseladna.cz. Děkujeme všem, kdo se na natáčení podíleli.

M + R

Jé, my se vidíme v televizi!

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISŤE

Naši specialisté jsou připraveni

Máte doma dítě s poruchou pozornosti nebo chování? Dítě nadané či mimořádně nadané? Dyslektika, dysgrafika, dítě se zdravotním postižením nebo prostě dítě s jakýmkoliv speciálními potřebami nebo řešíte náhlou situaci, kdy žák ve škole z různých důvodů (rodinných, osobních, sociálních) neprosívá, nerozvíjí se tak, jak byste čekali?

Pak jste tu správně. Neostýchejte se s námi podělit o vaše starosti, postřehy, prostě o cokoli, co vás tíží. Náš tým pracovníků školního poradenského pracoviště se skládá z odborníků, kteří si vaše bolístky či soužení vždy rádi vyslechnou v klidném a bezpečném prostředí. Výměnou za tyto důvěrné informace můžete obdržet praktické tipy, rady a odborné zkušenosti v oblasti společného vzdělávání.

S naším týmem můžete vždy otevřeně hovořit, diskutovat o všem. Smyslem naší práce je vám pomáhat, ulevit a najít tu správnou

cestu pro vás samotné a samozřejmě především pro vaše dítě.

Svět dospělých a rodičů, je světem, kde se musíme potýkat s obtížnými situacemi a mnohými překážkami. Buďte si tedy jisti, že zde získáte ověřené a aktuální informace k inkluzivní legislativě. Naše škola nabízí pomocnou ruku každému. Disponujeme kromě speciální pedagogické péče rovněž diagnostickou, intervenční, logopedickou, metodickou a koordinační činností. Vlastně vše, co potřebujete, najdete pod „jednou střechou.“

MZ

Nejkrásnější je prvek překvapení. Nikdy nevím, co mě ve třídě čeká,

říká zástupkyně ředitelky čeladenské základní školy, učitelka matematiky a informatiky a máma čtyř dětí Barbora Dudková. V rozhovoru pro Čeladenský zpravodaj prozradila, jak se dostala k učení, co jí baví na matematice nebo jak je na tom škola s počítačovým vybavením. A zároveň podhalila kus svého soukromí.

Když jste byla malá, hrála jste si na školu?

To ani ne, jako holka jsem chtěla být zdravotní sestřičkou. Což je vlastně taky druh pomáhající profese a od pedagogiky to není zas tak daleko.

Dnes byste byla v první linii a bojovala s covidem. Ale i jako učitelka s ním máte bohaté zkušenosti (i když – alespoň podle ministra financí – učitelé v první linii nestojí), ale k tomu se ještě dostaneme. Jak váš dětský sen o sestřičce skončil?

Moje maminka mě od této profese tak dlouho odrazovala, až se jí to nakonec povedlo. Místo na zdravotnickou školu jsem nastoupila na gymnázium do Frenštátu, ale to jsem ještě pořád netušila, že ze mě bude učitelka.

POČÍTAČ Z AMERIKY

Nakonec to tak dopadlo, a vybrala jste si jednu z nejnáročnějších kombinací – obor matematika a informatika.

Musím se přiznat, že víc než pedagogika mě lákala právě informatika, což tehdy nebylo u mladých holek moc obvyklé. V tu dobu informatika zas až tolik nefrčela, studenti se hlásili hlavně na jazyky. A s tou náročností máte asi pravdu – v prváku nás bylo osmnáct a v řádném termínu jsme státnicovaly dvě.

A proč jste si právě vy zvolila informatiku?

Asi za to může můj tatínek, který mi v roce 1989 přivezl z Ameriky počítač, Commodore 64. Takže se dá říct, že na dráhu ajťáka jsem se dala v desíti letech, když jsem začala programovat.

Co se tehdy dalo na počítači dělat? Jako holku vás zajímaly asi hlavně hry...

Vrcholem byly žížaly, samozřejmě černo-bílé, které sbíraly křížky. Ale než jsem hru spustila, bylo třeba ji celou napsat, což znamenalo třeba dvacet minut psaní kódu a pak jsme teprve mohli hrát. Velkým pokrokem bylo zakoupení magnetofonového přehrávače a kazet, na které se program ukládal. Možná to dost lidí překvapí, ale magnetické pásky se k archivaci dat dodnes používají. A pak jsem ráda hrála Chammurapi, to je takový předchůdce dnešních strategických videoher – je to hra, ve které se coby vládce staráte o svou zem přesně vymezené velikosti a musíte ji spravovat tak, aby lidé měli dostatečné množství ovcí a mouky, ale zas ne moc, aby jim zbylo dost osiva na setbu. Když se mají špatně, svrhnou vládce. Když

Barbora Dudková a „její páťáci“

se mají dobře, roste počet obyvatel, mají málo jídla, bouří se a... svrhnu vládcu (směje se). Málokdy se mi podařilo vyhrát.

Na „pajdáku“ to často funguje tak, že studenti nakonec využijí odbornost, kterou se naučili, ale učit nikdy nezačnou. Nelanařili vás firmy, ať jdete dělat ajťáka?

Když jsem se už v rámci studií postavila před katedru, bylo jasné, že jinam nepůjdu. Byl to velký zážitek. Tlak jsem měla asi 200 na 200, potila jsem se a třásla. Ale člověk si rychle zvykne... A s odstupem času musím říct, že pedagogika je něco, co vás jen tak nepustí.

ON MI VZAL TUŽKU

Po vysoké jste si hned užila ostrý start na základní škole?

První roky jsem učila i v takzvané večerní škole, kde jsme lidi od třiceti do šedesáti let připravovali na maturitu. Pak jsem při mateřské vedla mateřské centrum ve Frenštátě, což byl zajímavý skok od dospělých lidí mezi malé prcky. A následovala střední škola v Ostravě.

A pak čeladenská základka. Byl to velký rozdíl?

Musím potvrdit to, co říkají kolegové. Na střední škole se z velké části věnujete učivu a trochu výchově, na základní škole je to přesně naopak. Snažíte se učit a do toho musíte vychovávat, a hlavně řešit spoustu důležitých problémů: „Paní učitelko, on mi řekl vole ... on mi vzal tužku ... on mi hrabal do pouzdra...“

Co je v takových chvílích nejnáročnější?

Udržet si pevné nervy a chladnou hlavu.

JAK SE INFORMATIKA MĚNÍ

Já jsem informatiku na základní škole vůbec nezažil, na střední jsme začínali se základy T602. Co se v informatice učí dnes, když se počítače a mobily staly pro děti běžnou součástí života?

Na úvod musím říct, že na kvalitu výuky informatiky se v Čeladné zaměřujeme dlouhodobě. Třeba tím, že ji učíme už od třetího ročníku, i když „povinná“ je v rámci České republiky až pro čtvrtáky. A hlavně máme výborně vybavenou počítačovou učebnu, tak se snažíme, aby děti byly takzvané počítačově gramotné co nejdříve – aby se už ve čtvrté třídě uměly přihlásit, bezpečně používat internet, najít si, kdy jim jede autobus a co to znamená přestup, což nám zase umožňuje provázání například s vlastivědou.

Vše kolem počítačů a internetu se rychle mění. Změnil se i obsah výuky?

Ještě nedávno se začínalo kreslením a vyhledáváním na internetu a následoval Word, Excel a PowerPoint. V tomto školním roce jsme přešli na nový rámcový vzdělávací program (RVP). Postupujeme podle krásného materiálu iMyšlení, který je na začátku poměrně hodně teoretický. Děti se dozví třeba o tom, jak se kódují barvy, co to znamená RGB nebo CMYK, což možná neví ani mnozí dospělí. Pokračuje se kódováním a šifrováním – to je dnes docela zásadní i pro děti –

dozví se, jak si zaheslovat soubor nebo jak vytvořit co nejbezpečnější heslo. A potom se začíná s jednoduchým programováním, takže až za čtyři roky dojdou do devítky ti, kteří dnes v novém RVP začínají, budou si umět naprogramovat jednoduchou hru. Ne kvůli tomu, aby se z nich stali programátoři her, ale aby se zábavnou formou naučili na počítači pracovat a plně ho ovládat.

Já jsem žil v přesvědčení, že dnešní děti počítače ovládají dokonale?

Mnohé ano, ale mezi jednotlivými žáky je hrozně velký rozdíl. Někteří ovládají spoustu věcí úplně bezvadně. Třeba když jim rodiče občas „přihrají“ nějakou práci – „překopíruj mi smlouvu nebo uprav mi tenhle dokument...“ A další si na počítač sáhnou, jen když jdou na sociální sítě nebo když si pouští videa na YouTube. To je velký rozdíl. Ale jsou i pozitivní změny, například se hodně zlepšila orientace dětí na klávesnici. Když jsem tady před lety začínala, pro mnohé byl velký problém napsat alespoň své jméno, tohle už dnes zvládají bez problémů i třetíci.

Ale jak to všechno mohou zvládnout rodiče? Mám na mysli hlavně ty, kteří nejsou žádní velcí počítačová odborníci – jak jim mají pomáhat s učením a úkoly?

V informatice úkoly nemáme (směje se). To, co po dětech chci, je naučím v hodině a rovnou si ověříme, jestli to správně pochopily.

S čím mají největší problémy?

Většina dětí dělá na počítačích a chytrých telefonech stále tři čtyři stejné věci a ty zvládají dokonale – stáhnout si písničku, upravit fotku nebo vložit video... Ale se složitějšími úkoly mají problém, například když mají postupovat přesně podle návodu. První a druhý bod zvládnou, ale ve třetím už jsou dvě věty, tak ho radši vynechají, a když se jim nedaří čtvrtý bod, řeknou si, že to paní učitelka asi napsala špatně. Často nezvládají ani různé nastavování nebo práci s hardwarem, což měla naše generace zmáknuté výborně. Když jsme zjistili, že nefunguje grafická karta, uměli jsme počítač rozložit,

„Překvapilo mě, že po covidu děti nemají výrazné mezery. Nejde jim třeba geometrie, tu se přes kameru nenaučíte.“

kartu vyndat, koupit si novou a zase ho poskládat. Oni raději vyhodí celý notebook a koupí si nový (směje se).

ROBOTI A VIRTUÁLNÍ REALITA

Můžete to v rámci školního vyučování nějak změnit?

Rádi bychom, a začít chceme u těch nejmenších. Na prvním stupni projevilo několik učitelek velký zájem o zapojení robotů do výuky prvouky, přírodovědy nebo vlastivědy, takže chceme nakoupit takzvané Ozoboty. Ty dětem pomůžou přesně s tím, co jim nejde – postupovat podle návodu a sami tyto návody vytvářet. Jednoduchý příklad – představte si šachovnici, na které jsou obrázky ovoce a zeleniny. Úkolem dětí je zadat robotovi posloupnost pokynů tak, aby prošel všechna políčka s ovocem a vyhnul se políčkům se zeleninou. Děti zadávají pokyny robotovi, kontrolují ho a tím vlastně kontrolují i samy sebe – robot neudělá ani o krok víc ani míň, než mu dítě zadá.

To je zajímavá investice. Chystáte v rámci výpočetní techniky nějaké nákupy nebo už máte ve škole všechno?

Vývoj jde tak rychle dopředu, že nikdy nebudeme mít všechno, co potřebujeme. Ale to, co máme, nám bohatě stačí. Musím pochválit obec jako zřizovatele – co se týká techniky, jsme určitě nadprůměrně vybavená škola, ať už vezmu počet počítačů nebo interaktivních tabulí. Někdo by mohl namítnout, že jedna počítačová učebna na školu je málo, ale my jsme ji vloni ještě doplnili o iPady, takže máme vozítko plné tabletů, které si učitelé podle potřeby převážejí do svých hodin. Na počet dětí je vybavení, které máme, opravdu dobré.

Takže kupovat už nebudete nic?

Samozřejmě budeme! V rámci programů Integrované teritoriální investice (ITI) Ostravsko chceme na škole vybudovat učebnu, ve které budou brýle pro zobrazování virtuální reality. V září jsme s jednou kolegyní byly podobnou učebnu okouknout v Ostravě a cestou zpět jsme toho více namlčely než namluvily, tak moc nám v hlavě lítaly nové nápady. Podaří-li se nám naše plány, bude to velké!

Ve zpravodaji jsme psali i o tom, že vedete kroužek, ve kterém děti pracují s 3D tiskárnou.

Ten už skončil, vlastně trochu předčasně. Asi jsme ho vyhlásili v nevhodnou dobu, kvůli covidovým opatřením do něj mohla chodit jen jedna třída a zájem postupně upadal. Přece jen 3D modelování není až tak akční, že děti kliknou a hned je hotovo, chce to trpělivost. Ale tiskárna nám zůstala,

„Když už nevím, co bych pro děti připravila, inspiřuji se na Facebooku nebo Twitteru.“

takže uvažujeme o tom, že otevřeme kroužek znovu pro mladší děti od čtvrté do šesté třídy.

MATEMATIKA MUSÍ DĚTI BAVIT

Konečně se dostáváme k vašemu druhému oboru – matematice. Ten pro vás byl jako nutné zlo k informatice?

Právě naopak, já ráda přicházím věcem na kloub. Položte přede mne nějaký přístroj, a když budu mít čtyři hodiny času, tak ho rozmontuju a smontuju. Matematika je pro mě radost.

To už jste si řekla už v osmnácti, když jste se rozhodovala, jaký obor si na vysoké škole vyberete?

To jsem věděla dávno... možná už v pěti letech. Já jsem z technické rodiny – maminka je stavačka, tatínek strojař, takže bylo jasné, že si nevyberu dějepis nebo jazyky.

Podle médií je matematika jedním z nejméně oblíbených předmětů. Je to tak i v Čeladné?

Snažím se matematiku učit tak, aby děti bavila. Učitel musí pochopit, že děti fakt nechtějí počítat jenom sloupečkové příklady. Ani mě to nebaví. Naštěstí mám kolegyně, které jsou stejně jako já, nakloněny jinému přístupu, takže teď máme do vyučování slušnou zásobu matematických her.

Jinými slovy – místo zapisování příkladů si hrajete?

Sloupečková matematika se dá nahradit úplně jednoduchým způsobem, třeba když z příkladů dětem uděláte domino – aniž by musely psát, vypočítají třeba dvanáct příkladů v řadě. Podobných vychytávek je dnes spousta. Hodně k tomu přispěly ony mnohými nenáviděné sociální sítě. Když už nevím, co bych pro děti připravila, tak najedu na Facebooku nebo Twitteru na skupinu Učitelé matematiky sobě a tam se vždycky něco najde. To, co jsme kdysi ve škole sdíleli ve skupince dvou tří učitelů matematiky teď najednou sdílíme s tisícovkami lidí. A množství nápadů dvou lidí nebo tisícovky – to už je znát.

Takže obyčejné matematické příklady se ve vašich hodinách už nepočítají?

Ale ano, počítají. Sloupečkovou matematiku vůbec nezavrhuji.

Děti si často stěžují: Tohle v životě nebudou potřebovat, tak proč se to mám učit počítat?

Základní škola má poskytnout základy od všeho. V našich třídách jsou budoucí pokrvači, úředníci, řidiči i podnikatelé, ale třeba i nějaký vysokoškolský profesor. Ten pochopí už v devítce, k čemu rovnice a odmocniny jsou. Někdo jiný proleze se čtverkami a nebude mít matematiku moc rád. Mám

ten pocit, že v poslední době se ten trend obrací, děti začíná matematika bavit. Věřím, že moje pátá třída je plná budoucích univerzitních profesorů (směje se).

PO ŠESTI LETECH

Do školy jste se po mateřské a rodičovské dovolené vrátila po šesti letech. Změnila se nějak?

Mám radost, že jsem tady našla stejné kolegy, se kterými je radost pracovat. A ti noví, kteří přišli, jsou příjemným oživením, jsou motivovaní a plní nápadů. Velké změny přinesl i covid. Mile mě překvapilo, jak teď už i starší učitelké ročníky umí s počítačovou technikou pracovat. Už mě nevolají ke každé ptákovině, protože dobře ví, že většinu problémů vyřeší reset.

A co děti – jak se za tu dobu změnily?

Děti jsou sebevědomější a nebojí se zeptat. Dříve si každý říkal: „Pančelka nikdy chybu neudělá a my se taky nesmíme splést.“ Teď už to tak není. Děti se nebojí zeptat, když něčemu nerozumí. Samozřejmě jde o to, jakou atmosféru ve třídě učitel nastaví.

Hodně se taky určitě změnil váš obor – na počítačovém trhu nebo sociálních sítích je něco nového doslova každý den. Jak to stiháte, abyste šla s dobou?

Musíte číst, číst a zase číst, všechno sledovat. Na druhou stranu – já se vůbec nebojím přiznat, že v některých oblastech toho nevím tolik, co někteří žáci. Obor informačních technologií se od počátku devadesátých let strašně rozrostl. Někdo se zaměřuje na opravy počítačů, druhý dělá síťarinu, další grafiku. Je jasné, že počítačový grafik, kte-

rý má na starost design webových stránek, nemůže vzít vrtačku a jít zasíťovat dům nebo nějakou firmu. Ale informatika na základní škole musí každému poskytnout základy, které pak může rozvíjet.

Nemůžu se nezeptat na covid... Do školy jste se vrátila v době, kdy probíhala distanční výuka, asi jste si návrat po mateřské přestavovala jinak.

Skočila jsem do toho rovnýma nohama. Nákup nové techniky, proškolení učitelů, aby zvládali všechny technické nástrahy distanční výuky. Od září si konečně užívám, že můžu být ve škole a že děti jsou ve třídách, ne na obrazovkách počítačů. A docela mě překvapilo, že – alespoň v matematice – nemají až tak výrazné mezery. Něco jim samozřejmě nejde, třeba geometrie, tu se přes kameru nenaučíte, ale je to lepší, než jsem očekávala.

Vraťme se ještě zpátky do doby, kdy jste se na gymnáziu rozhodovala, kam dál. Vybrala byste si stejně?

Rozhodně nemůžu říct, že by mě učení nebavilo – právě naopak. Ale občas je těch dětí přespříliš. Když si spočítám všechny plusy a mínusy, možná bych se rozhodla jinak a vystudovala techniku medicínských přístrojů. To by mě taky moc bavilo – stejně jako v mé současné profesi je tam propojení s IT, komunikace s lidmi a vysvětlování, jak co funguje a co má člověk dělat.

Ale jste učitelka. Co vás motivuje k tomu, abyste každé ráno doma v Kunčicích vstala z postele a přijela za dětmi do Čeladné? Co vás na učitelství i po těch letech baví?

Nejkrásnější je prvek překvapení. Nikdy nevím, co mě ve třídě čeká. Můžu mít perfektně připravenou hodinu, a přesto je z toho pohroma. A naopak někdy se stane, že nemám šanci se připravit, protože jsem strávila odpoledne u lékaře s vlastním dítětem a večer už nezbyvaly síly, a nakonec je z toho parádní hodina.

DETEKTIVKY, ŠITÍ A PLETENÍ

Současná situace je náročná pro všechny a pro učitele zvláště. Jak ji jako matka čtyř dětí zvládáte?

Když to jen trochu jde, snažím se odpočívat a relaxovat.

Jak?

Třeba čtením, při detektivkách si odpočinu a dostanu se do jiných světů.

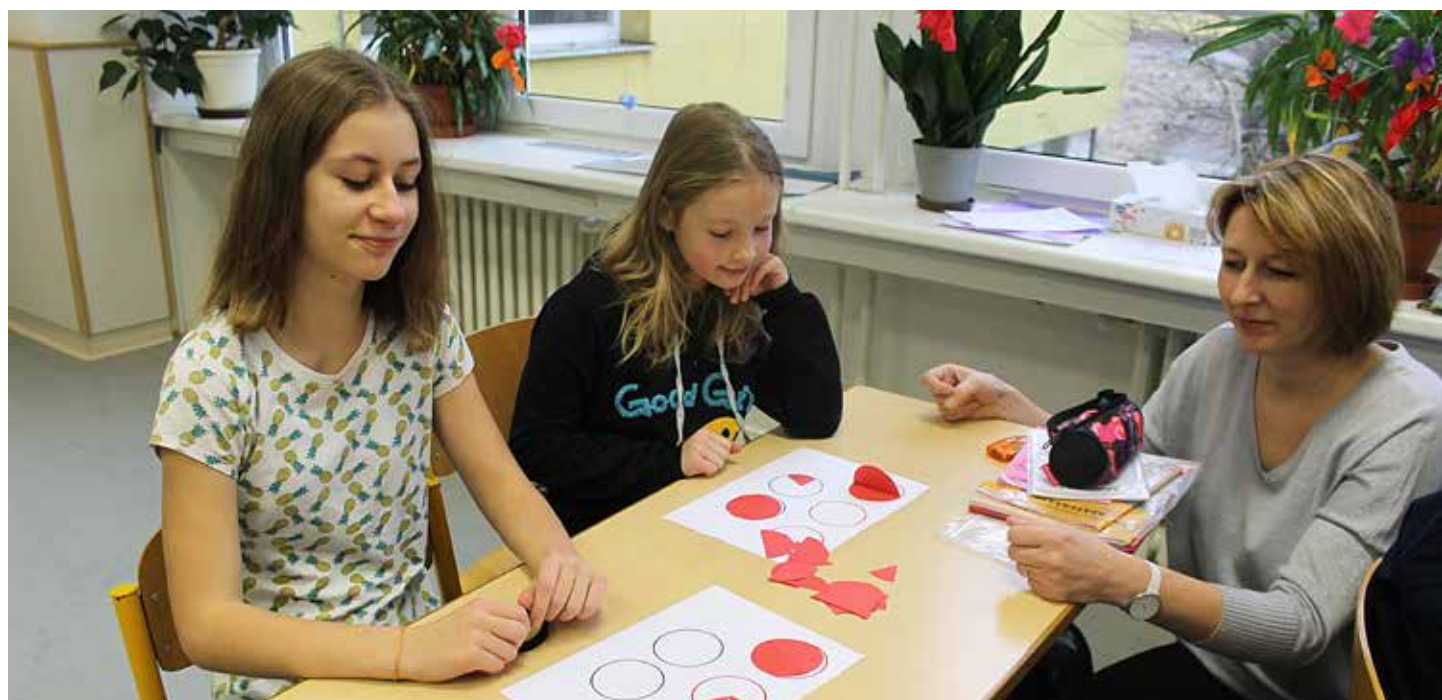
Předpokládám, že čtete hlavně detektivní příběhy s počítačovou tematikou...

Ale to vůbec ne... normální vraždičky, jako každý běžný čtenář. Když už mám nějaký volný čas, tak se ho snažím užít bez matematiky a počítačů. Taky se mi občas podaří podívat se na nějaký dobrý film na Netflixu a v poslední době jsem propadla podcastům – baví mě třeba StandaShow, ProstorX, Historie českého zločinu, Radiožurnál... Prostě od všeho něco.

A když máte více volna než dvě hodiny na knížku nebo film?

Tak třeba šiju nebo pletu. Já jsem takový renesanční člověk, užíváme si všechno od techniky až po dovolené, kdy vypnu mobil, vezmu batoh a jdu někam pryč. Nejkrásnější jsou přechody česko-slovenského pohraničí.

Vladislav Sobol

„Sloupečková matematika se dá nahradit úplně jednoduchým způsobem. Při mnoha hrách vypočítají spoustu příkladů, aniž by musely psát.“

CO V ROZHOVORU NAKONEC NEZAZNĚLO

Rozhovor jsme natáčeli déle než obvykle. Barbora Dudková vážila každou větu a každé slovo, přesto se párkrát stalo, že řekla něco, co říct takto naplno ani nechtěla. Nakonec mi dovolila některé myšlenky použít v tomto rámečku s prosbou, aby je čtenáři brali s nadhledem.

- Když řeknu, že jsem nikdy neměla v plánu učit, bude to vypadat blbě? Ale je to tak. Neměla jsem v plánu učit.
- Učitelkou IT jsem se stala možná proto, že byl táta na služebce v Americe a přivezl mi počítač. Takže jsem jako jediná v širokém dalekém okolí měla dobrý počítač a jako holka jsem hrála hry, které moji kamarádi ani neznali. (Ježkovy voči, to tam nemůžeme dát!)
- Ocenila bych, kdyby bylo v Čeladné slušné, silné a stabilní internetové připojení, nejlépe optikou. To by se mi líbilo.
- Na výuce matematiky v ZŠ Čeladná se podílím s přestávkou deset let. A jestli je to vidět? No, ráda bych si myslela, že jsou naši po těch deseti letech bystřejší a chytřejší...
- Nechci si stěžovat na svou alma mater, ale moc mě toho nenaučili. Z toho, co mě naučili, teď používám možná jedno procento. (To tam taky nemůžeme dát!)
- Po návratu z mateřské a rodičovské dovolené mě překvapilo velké množství rozpadlých rodin. Což se samozřejmě netýká jen Čeladné, je to obecný trend. U některých to funguje, ale v některých případech vidíme i my ve škole, jak tím děti trpí...
- Co si myslím o povinné maturitě z matematiky? Můžu říct, že na to nemám žádný názor?

Výlety a cestování (pěšky i na kole) si Barbora Dudková užívá (Passo di Gavia, Itálie)

ÚKOL

Vyznáte se na počítačové klávesnici?

Zkuste napsat (bez caps locku) oblíbenou větu informatiků:

**PŘÍLIŠ ŽLUŤOUČKÝ KŮŇ
ÚPĚL DÁBELSKÉ ODY.**

MATEMATICKÝ KVÍZ

Moje rodina

Barbora Dudková má čtyři děti v rozmezí od mateřské školy až téměř po maturitu.

Za dva roky bude mít děti na všech stupních škol – mateřská, základní, střední, vysoká.

Takže bystrý čtenář si může spočítat, kolik mají mé děti let.

TEST PRO UČITELKU INFORMATIKY A MATEMATIKY

Povolujete žákům, aby v matematice pracovali s kalkulačkou?

Jen výjimečně. Je dobré, když kalkulačku ovládají, ale jsem raději, když místo kalkulačky zapnou mozek.

Jaký máte mobil?

OnePlus s operačním systémem Android.

Používáte papírový diář?

Ano, mám papírový - v kombinaci s kalendářem na lednici jde o nezbytnou výbavu pro zaměstnanou matku.

Jaký používáte notebook?

Klasika – HP.

Proč nejste „jablíčkářka“?

Mám starou školu, ale kolegové z Ostravské univerzity se mě snaží jablíčkářstvím nakazit...

Jaké používáte sociální sítě?

Facebook a Twitter

Váš názor na TikTok?

Jedním slovem: hrůza. Ale o Facebooku jsem taky dřív tvrdila, že je to hrůza, tak se za tři roky zeptejte znovu.

Mik miku mik miku Mikuláš, přišel s čertem na koláč...

Na začátku prosince nás přivítal Mikuláš a čert. Samozřejmě, že máme jen samé hodné děti a proto si čert nikoho neodnesl. Dokonce si čertík s dětmi zazpíval a zatancoval. Mikuláš rozdával spoustu úsměvů a pohlázení a také krásné balíčky pro naše dětičky. Dostali moc pěkné věci i sladkosti, ze kterých měli velkou radost.

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA

Tato píseň nás provázela celým prosincem, protože jsme pro rodiny dětí připravovali CD s vánoční tematikou. Děti se velmi těšily, až rodiče uvidí, co všechno se dokázaly naučit. Věříme, že se rodičům CD líbilo a alespoň touto formou si užili veselí se svými ratolestmi.

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZÍ

V naší třídě Květinka jsme si užili krásné vánoční chvílky. Vyprávěli jsme si s dětmi o tom, jak budou s rodiči slavit vánoce, jaké

zvyky a tradice dodržují, co si dávají ke štědrovečerní večeři, kdo doma zdobí stromeček a co psali do dopisů Ježíškovi. A vše jsme si zrealizovali i v naší třídě. Upekli jsme si výborné vánoční perníčky, které děti následně ochutnávaly. Samy uznaly, že si je upekly velice dobře a zmizely, ani se člověk nenadál. Také jsme si společně nazdobili vánoční stromeček a zdramatizovali si příběh o malém Ježíškovi. Děti hrály úžasně a velmi je to bavilo. Poslouchali jsme koledy, radovali se z blížících se Vánoc a bylo nám velmi dobře.

KOLEDA KOLEDA VINŠUJEME

Zakoledovat jsme zašli i našemu panu starostovi a pracovníkům obce. Doufáme, že je to potěšilo, protože si jejich práce velmi vážíme. Nakonec jsme se vydali do lesa ke krmelci za zvířátky, protože i ony si zaslouží štědré Vánoce. A myslím, že štědré byly, protože dostaly spoustu mrkve, jablíček a kaštanů. Děti byly rády a my taky.

Aneta Profotová (třída Květinka)

Naše perníčky byly mooc dobré

Natáčíme vánoční CD pro rodiče

Před vánoční hostinou je fajn si zacvičit

Evička, Julinka, Gabinek a Ashley a jejich betlémský příběh

S Mikulášem a andělem přišel do školky i čert. Ten dlouho vybíral, do svého pytle ale nakonec nikoho nesebral.

Děti nezapomněly ani na zvířátka, do krmelce jim přinesly chléb, jablíčka, mrkev i kaštiny

Ten vánoční čas, přišel mezi nás

My jsme začali advent opravdu velmi hezky. Navštívili jsme muzeum ve Frenštátě pod Radhoštěm a zúčastnili se besedy na téma Advent a Vánoce. Děti se z vyprávění dozvěděly o adventních tradicích, slyšely koledy. Mile byly překvapeny kostýmem Lucky a možná se ho i trochu lekly. A neodcházely s prázdnou, protože si vyrobily vánoční hvězdu z barevného papíru.

Další na řadě byl projektový den. Naši mateřskou školu již podruhé navštívila paní, která s pomocí interaktivní tabule povídala dětem o tom, jak máme správně jíst a cvičit. Motivovala děti otázkami a naši prckové se také aktivně zapojovali do plnění různých úkolů.

Mikuláši, Mikuláši, kdo to tady děti straší?

Přišel. I s čertem. Ale nakonec se všechen strach rozplynul, protože nikoho nemusel odnést a pan Mikuláš přinesl dětem krásné dárečky. Ty na ně musely dostat tašku, protože ve svých malých ručičkách by je neodnesly. Naše Klárinka všem zazpívala písničku, kterou se naučila v hudební škole a nakonec jsme zpěvem navodili tu správnou slavnostní atmosféru všichni.

K Vánocům patří zvyky, které dodržujeme nejen doma, ale také v mateřské škole. V ranním kroužku jsme na to toto téma vedli rozhovory,

děti povídaly o vánočních přípravách doma. Ve školce jsme taky nezaháleli. Společně jsme opakovali básničky, písničky a tanečky nejen na vánoční téma. Malí kamarádi také vyrobili dárečky v podobě malých vánočních stromečků z drátků a dřevěných korálků a vánoční přání. Jaké si upečeme cukroví? Vanilkové rohlíčky, znělo téměř jednohlasně. A tak se pekly rohlíčky.

Jako každý rok jsme s dětmi navštívili obecní úřad, abychom s pomocí básniček a písniček navodili tu správnou vánoční atmosféru. Všem se to moc líbilo a dokonce nás natočila televize Polar, která tam tou dobou byla. Tohle si prostě nemohli nechat ujít. Děti dostaly sladkou odměnu a všichni na obecním úřadě od nás malé dárečky.

Samozřejmě jsme nezapomněli ani na zvířátka. Děti nesly v batůžcích chléb, jablíčka, mrkev i kaštiny do lesa, aby naplnily krmelec.

A Ježíšek? Tomu děti daly za okno dopis se svými přáními pod vánoční stromeček. A co mohl, splnil. Vánoční dobu jsme ukončili svátkem Tří králů.

Milý adventní zážitek

Ráda bych se ještě s vámi, milí čtenáři, podělila o jeden hezký zážitek. V době adventní jsme dětem před odpočíváním četly knížku Zuzany

Pospíšilové Vánoční pohádky. Jedna z nich se jmenovala Kouzelná kniha

a vystupovala v ní maminka, tatínek a děti Ondra s Peťkou. Všichni ze všeho nejvíc milovali četbu knížek. Malá Peťka dostala pod stromeček samozřejmě jako všichni ostatní z rodiny mimo jiné také knihu, na které bylo velkými písmeny napsáno KK. Byla kouzelná a splnila Peťce přání. To však v pohádce prozrazeno nebylo. A tak jsem se zeptala dětí, co by si přály, kdyby měly takovou Kouzelnou knihu. Někdo sice chtěl Ferrari, ale několik dětí se ozvalo, že by chtěly, aby se všichni měli rádi...

Proto přejeme všem, aby dostali od Ježíška také takovou Kouzelnou knihu, aby si také mohli něco přát. Třeba by v novém roce jezdilo po silnicích více aut typu Ferrari a podobných značek. Ale třeba by se také lidé na sebe více usmívali a měli se rádi. Myslím, že to v tom novém roce dokážeme i bez Kouzelné knihy.

Ivana Chýlková (třída Žabička)

Děti z Žabičky hrály živý Betlém – anděl/Kačenka, Josef/Sebík, Marie/Valinka a ostatní děti jako zvířátka

Sebíkovi s Valinkou i ostatním dětem se představení náramně povedlo

Tři králové David, Marek a Nellinka

Dominik a Štěpán koulejí vánoční koule

Ani o adventu jsme nezapomněli na procvičování jemné motoriky

Klárka a Kačenka staví sněhuláky

Vilém, Klárka a Pepinka při odhazování cestičky

Z výletu dětí z Žabičky do frenštátského muzea

Lucie nás nejdříve vylekala, ale pak už jsme se nebáli

Na projektovém dni jsme si řekli, jak jíst zdravě i o Vánocích

FOTOREPORTÁŽ: Adventní čas v Čeladenské berušce

Z adventního kalendáře jsme každý den rozbalili jedno překvapení. Tentokrát jsme si zahráli adventní bingo.

Stejně jako doma, i ve školce pečeme cukroví

Do školky přišel Mikuláš s čertem a andělem. Letos byla nadílka bohatší o velký balíček dobrot, které děti dostaly od obce.

Svým vystoupením a dárečkem potěšily děti babičky a dědečky z domu s pečovatelskou službou

Koledou děti vánočně naladily i zaměstnance obecního úřadu

S koledou děti zavítaly také do knihovny

Radost z koledy měly i paní kuchařky ze školní jídelny

První vánoční nadílku si užily děti z ekokroužku Sovičky

Radost dětí z dárečků pod stromečkem ve školce byla obrovská

Besídka tentokrát pod lípou

Jako každý rok jsme se i letos všechny zaměstnankyně naší Berušky těšily na to, jak se sejdeme s rodiči našich dětí a užijeme si trochu té adventní atmosféry. Situace kolem Covidu nám však tak úplně nepřála. Nechtěly jsme se možnosti setkání vzdát, a tak jsme se rozhodly, že ho uspořádáme venku na zahradě.

To pravé vánoční kouzlo nám pomohly vytvořit zářící lucerničky ze skleniček, které děti ozdobily vánočními motivy. Lepidlo, mouka či cukr a svíčky byla na světě.

Příchod dětí s rozsvícenými svíčkami v lucerničkách za zvuků vánoční koledy byl velmi dojemný. Děti přidaly k první vánoční písni ještě pár dalších – například Půjdem spolu do Betléma či Pásli ovce Valaši za doprovodu rozličných hudebních nástrojů. Vystoupení dětí doprovázela na klavír, ukulele, psaltery a horský dulcimer kolegyně Eva Wojnarová a na kytaru pan Hanke, tatínek dětí ze školky.

Tento rok jsme klasické pojetí besídky ozvláštnily tím, že jsme daly prostor rodi-

čům, aby se svými dětmi připravili něco pro nás všechny. Odvážně z řady rodičů vystoupily dvě maminky se svými dcerkami. Společně nám ukázaly, jak skvěle zvládají hru na flétnu. Hravou kukačku poslaly mezi nás prostřednictvím pár tónů. Pak zapojily všechny přítomné do hudební hádanky. Vykouzli to úsměv na rtech mnoha přítomných.

Samozřejmě nesmělo chybět poděkování dětí rodičům přáníčkem a dárečkem s motivem vánočního stromku. Všichni rodiče byli moc potěšeni.

Po celý večer se mohli rodiče i jejich děti občerstvit nealkoholickým punčem

a perníčky, které jsme s dětmi napekli.

Komu byla zima, mohl se ohřát u ohně, na kterém jedna z maminek vařila guláš, který mohl kdokoliv ochutnat.

Společně strávený čas jsme si všichni užili, a doufáme, že se příští rok situace s Covidem uklidní a budeme se moct sejít v budově školky.

Kateřina Lusková

Anička s Natálkou a maminkami zahrály na flétnu

Děti zpívají koledy a recitují básničky za svitu lucerniček

Aby byl i pro vás nový rok co nejveselejší

Podělíme se s vámi o moudra dětí ze školky, která vykouzli na našich tvářích úsměv. Třeba pobaví i vás.

Začneme heslem: „Vážení rodiče, prosíme, nevěřte všemu, co děti říkají o nás, my také nevěříme tomu, co říkají o vás.“ A co se třeba od dětí dozvídáme? Třeba, že byly minulý týden na dovolené u moře, mají nový bazén, auto nebo že budou mít sourozence. A když chcete mamince gratulovat k očekávání přírůstků do rodiny, dozvíte se, že žádný není a ani nebyl. Nedávno nám holčička tvrdila, že maminka už porodila a má doma sestřičku. Odpoledne si holčičku vyzvedla maminka s ještě stále těhotenským bříškem.

Když si děti myslí, že ve školce bydlíme: „Paní učitelko, my jsme včera šli kolem školky a nebyla jste doma.“

Paní učitelka radostně dětem oznámí, že se stala babičkou.

Davídek se diví a říká: „Paní učitelko, ty nemůžeš být babička?“

Učitelka: „Proč si to myslíš Davídku?“

Davídek: „No protože ty jsi učitelka.“

Když chtěla Valentýnka okopírovat omalovánku, říká učitelce: „Paní učitelko, můžete mi to prosím zpapírovat?“

Jonášek se ptá učitelky: „Paní učitelko, kam jdeš?“

Učitelka: „K popelnicím, vynést koš.“

Jonášek: „Tak já se jdu podívat, jestli to fakt zvládneš.“

Matýšek říká učitelce: „Já mám strašně rád roštěnku, máte taky ráda roštěnku?“

Učitelka: „Víš Matýsku, já nejím maso.

Někteří lidé maso nejí.“

Matýšek: „Tak to máte říct hned, že jste vegetariánka.“

Jeden chlapec to měl asi nějaké popletené, protože se ptal zcela vážně úplně cizích rodičů: „Ty jsi moje maminka? A ty jsi můj tatínek?“

Učitelka se ptá dětí: „Děti, kdo si tady hrál? Není tady uklizeno.“

Děti: „Asi bubák paní učitelko.“

Jonášek: „Jsem zmatený jak paní učitelka.“

Učitelka: „Děti, ukažte na prstech, kolik máte let?“

Děti: „A kolik máte vy, paní učitelko?“

Učitelka rozevře dlaně a ukáže dětem několik desítek. Jeden chlapec vytřeští oči a říká: „Cože, vy máte sto?“

PF 2022

Dejme každému dni příležitost

Kouzelný čas Vánoc je za námi a stojíme na prahu nového roku. V tom minulém jsme se museli popasovat s mnoha výzvami. Vážím si pracovního nasazení svých kolegyně a děkuji jim za celý rok poctivé práce.

Měli jsme to o to jednodušší, že máme skutečnou oporu v našem zřizovateli, obci Čeladné v čele s panem starostou Pavolem Lukšou a paní místostarostkou Věrou Golovou. Společně se nám podařilo zase o něco vylepšit podmínky vzdělávání dětí.

Každý den můžeme na tvářích dětí vidět, jak jsou ve školce spokojené, a věříme, že to tak vnímají i jejich rodiče, kteří jsou našimi důležitými partnery.

Jsmo zvědaví, co nám nový rok přinese. Některé události neovlivníme a je jen na nás, jak se k nim postavíme. Pojďme udělat rok 2022 nezapomenutelným pro vše dobré, co se v něm stane, s vědomím, že děláme nejlépe, jak umíme.

Jana Bartošová, ředitelka MŠ Čeladenská beruška

Josef Kalus: Vzpomínky

Na učitelském ústavě v Příboře (VII)

Když poslední korektura byla odeslána Thumovi do Brna, Thuma opětovně sliboval, že sbírku krásně vypraví a že překvapí mne i svět a já se – nedivte se – těšil, nesmírně těšil.

„Kdy už, kdy“, doptávali se každého dne netrpěliví kolegové.

„Ne-li dnes, najisto zítra“, konejšil jsem své milé druhy a sám netrpělivě počítal dny a nemohl se své knihy dočkat. Konečně předposlední den vánočních prázdnin došel balík s knihami. Běžel jsem na poštu, poštovník mne znal, věděl, co očekávám a s úsměvem mi podával nějak poškozený balík. Strhl jsem rychle obal, až se knížky po zemi rozsypaly. Zdělil jsem se však, ztrnul nad jejich výpravou a nad jejich nevkusem! Poštovník zvedl jednu z knih, přelístoval, optal se na cenu a divně se usmívaje, podával ji mi zpět.

Na temně fialové obálce byla napodobena kniha se zlatovou ořízkou, se zlatými okraji a s vyzlaceným hřbetem, na němž byl v kolmém směru nápis „Písně“. Na desce napodobené knihy uprostřed zlatý vavřínový věnec a v něm vytištěno zlatě „Josef Kalus“. To zlato na fialové půdě bylo hrozně křiklavé, k tomu uvnitř nažloutlý

papír v několika odstínech! Snad to bylo dobře míněno a myšleno, ale dopadlo to nešťastně a hodně nevkusně.

Vyrazil jsem ven z poštovního úřadu, podělal němě bez jediného slova druhy své, kteří na knihu venku čekali a rozčarován utíkal domů na svůj byt. Napsal jsem několik rozhořčených slov knihtiskaři, který se cítil velmi dotčen mou nevůlí. Kniha však byla v týdnu rozeslána a rozebrána, ale protože natiskl milý p. Thuma (dle jeho výpovědi) jen 1000 exemplářů, zůstalo 300 subscriptů bez přislíbené knihy. Knihotiskař slíbil co nejdříve poříditi II. vydání, na výslovné mé přání jen s obálkou prostou, šedou (nechtěl jsem ani slyšeti více o nějaké přepychové elegantní úpravě), ale neustále otálel a otálel – studenti-subscripti ztráceli trpělivost, sběratelé byli nuceni vracet jim vybrané zálohy a k druhému výtisku už vůbec nedošlo. V Brně prý se však moje knížka prodávala po celý rok.

Památník Josefa Kaluse

Jak byly „Písně“ moje veřejností přijaty, kvíá se některým žijícím současníkům dosud snad dobře v paměti. (Nevkusnou zevnější úpravu vytkly všechny posudky, verše však uvítány byly všude se zájmem, tu menším, tam větším, pouze Vránovy „Literární Listy“, vycházející v Brně, uveřejnily zabíjáčkovou kritiku od Jos. Penížka.)

Nejsou však známy rozmanité dopisy od různých osob, které jsem po vyjití své knížky dostal! Čtyři hodně charakteristické z nich vybírám a bez poznámky podávám veřejnosti. Domnívám se, že čtenáře nejen upoutají a pobaví, ale vrhnou i reflex světla na tehdejší lidi a dobu.

(pokračování příště)

Připravila: Zuzana Bajgarová

Lasska Chalupa

350,-
osoba/1,5 hod

rezervace na:
734711914

www.lasskachalupa.cz

dancepoint
taneční studio

NOVÉ
TANEČNÍ LEKCE
V ČELADNÉ
od ledna 2022

STREET DANCE
děti (8–11 let) - úterý 16–17 hodin
junioři (12–15 let) - úterý 17–18 hodin

Informace a rezervace na
WWW.DANCEPOINT.CZ

Odměna pro luštitel: kniha Petra Anderle

Tajenka z minulého čísla: OBČANŮM ČELADNÉ PŘEJEME NOVÝ ROK BEZ COVIDU. Výhru získává Lukáš Duchlebný. Opět hrajeme o krásnou knihu Petra Anderle o historii našeho regionu. Odpovědi se jménem a adresou pošlete na OÚ Čeladná nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR- KAWI-	OŽELET	2. ČÁST TAJENKY	PATŘÍCI RITĚ	ANGLICKY „NAD“	TÍM ZPŮSOBEM	ZNAČKA INDIA		JEDNO- DUCHÝ STROJ	DRAVÝ PTÁK	SLOVENSKY „OVES“	POLSKÉ SÍDLO	ANGLICKY „TO“	NADPIS		PŘILEPOVAT	MRAVNÍ ZÁKLAD	1. ČÁST TAJENKY	ZESILENÍ DŘÍKU	
VZHLEDEM							UŠTĚDŘIT RÁNU (EX- PRESIVNĚ)							PORUŠENÍ (LÉKAŘSKY)					
PŘÍCESTO- VATI														DRUH UHLI- VODÍKU					
SYPKÉ UHLÍ						POROŠT U RYBNÍKA						HLOUPOST							
INDICKÉ MUŽSKÉ JMÉNO					HNUTÍ MYSLU							ŽOLIK							
POKYNUTÍ				MUŽSKÉ JMÉNO	STRÍLENÍ					TELEFO- NOVAT						NĚMECKÝ SPISOVATEL			
ZNAČKA ASTATU			ZADNÍ ČÁST					NÁŠ OPERNÍ PĚVEC							INDICKÝ CHLĚB				
KDO SE ZABÝVÁ TKANÍM			VOJENSKÝ ODVOD				KAMARÁD LOLKA								INDICKÝ CHLĚB				
							PRASKAT							SPOJKA				KRASAVEC Z ŘECKÝCH BAJÍ	
	POSTAVA						PONOŘENÍ							NEPOHODA					
	LIHOVINA Z RÝŽE						ZLATNICKÁ JEDNOTKA							VRCH U BĚLEHRADU					
PĚNA DO KOUPELE						POLSKÉ SÍDLO								ŽENSKÉ JMÉNO					
OKAPOVÝ ŽLAB					PÁNSKÝ ŠO- SATÝ KABÁT						DĚTSKÉ ZÁSPY								
FRANCOUZ. JMÉNI				SAMEC OVCE	PLAKAT (NÁREČNĚ)					KMEN V NIGERII						MAĎARSKÝ „A“			
SPZ KOLÍNA			SBOR SOUDCŮ	STÁVAT SE SINALÝM						SLADKÝ PROŽÍTEK					ZKR. MISTR. SVĚTA			NĚMECKÝ „JUHOR“	
	ZKAZIT		RUSKÝ GEOLOG					POŘÁD							BULHARSKÝ POKRM				
	VODNÍ PTÁK							AKVARIJNÍ RYBA							DÍLO SOCHAŘE				
STARÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ								SMĚR POCHODU						ZABARVENÍ					
SRKAT						SLOVENSKÝ „PRASE“								ITALSKÁ OMÁČKA					
						UŠNÍ ZÁHYB (LÉKAŘSKY)													
VYUČOVAT					BRITSKÝ ZPĚVÁK													DOMÁCKÝ DANIEL	
NIZOZEM- SKÝ MALÍŘ				DOMOVINA						ŠKRABOŠKA							ŘÍMSKÝCH 499		
				TISKOVINA						PŘEDLOŽKA							ŠLAJFKA		
DIALEKT STAROVĚKÉ REČTINY									KOLUMBOVO PLAVIDLO						SPZ Kladna				
	ZVÍŘECÍ ÚSTA	ZDÁNLIVÉ													KOUSEK				
		MONGOLSKÁ J. DÉLKY						SLOVENSKÝ „PROC“								CHŮRVAT- SKÉ SÍDLO			
ZKRATKA TYLOVA DIVADLA			PŘEDCHŮDCE REGGAE					LIBA											
			SLOVENSKÝ „RÁDO“					OBYVATELÉ N. ZĚLANDU										STARÉ ZÁJMENO	
AMERICKÝ REŽISÉR								SUŤOVÝ PROUD										UKAZOVACÍ ZÁJMENO	
						ZNAČKA STÍHAČEK				PROVÁDĚT ANIMACI									
						ÚKAZ				JAPONSKÉ SÍDLO									
DRAVÝ PTÁK					ROMEOVA MILENKA														
					UKAZOVACÍ ZÁJMENO														
STŘEDO- MOŘSKÝ														PRŮDÝ ZÁSAH JEZDCE OTĚŽEMI				POMŮCKY:	
PATŘÍCI AMOSVI								OBYVATEL FRANCIE											ABIR, APE, ĚS, DELEM, IGALA, LAS, LÉZE, MAORI, OVER, PLANT, PLIKA, UZ, RZIN

ZE ZAŽLOUTLÝCH LISTŮ ČELADENSKÝCH OBECNÍCH KRONIK (7)

SERIÁL PETRA ANDERLE SE SOUTĚŽÍ

Kronikářská tradice je v našich zemích velice silná. Kroniky budují v občanech pocit sounáležitosti s rodnou zemí či s rodnou obcí a pomáhají jim se s obcí či se zemí sžít.

PRVNÍCH DVACET LET SAMOSTATNOSTI 1918-1938

V čeladenské kronice z roku 1938 čteme mimo jiné i toto: „Přehled změn a událostí za dvacet let samostatného státu československého v naší obci“. O jaké změny šlo?

Roku 1919 zřízen byl na místě bývalého hotelu Smrk okresní péčí ve Slezské Ostravě Dětský domov. Budova byla v roce 1925 přestavěna a opatřena vodovodem. V roce 1930 byla budova novou přístavbou značně rozšířena. Zřízena v ní ozdravovna pro děti.

- Roku 1921 byla zrušena zdejší slévárna, která byla založena v roce 1796, kdy byly při ní i vysoké pece železárenské, v nichž se pracovalo do konce minulého století. V roce 1938 slévárna a zbytky vysoké pece byly zbořeny a materiál odklizen.
- Roku 1921 zřízen na poště telefonní úřad. V témže roce bylo provedeno sčítání lidu. V obci bylo 2 509 obyvatel.
- V roce 1922 založena Dělnická Tělocvičná jednota. Tělocvičná jednota „Sokol“ trvá od roku 1912. Roku 1923 založen byl „Orel“.
- V roce 1924 postavena továrna na nábytek pan L. Kraut. Později koupila firma F. Vidlář a v roce 1932 byla zrušena. V roce 1924 25. června projížděl obcí prezident Osvoboditel T. G. Masaryk. V roce 1924 byla vystavěna na nádražní zastávce čekárna.
- V roce 1924 byla provedena částečná regulace řeky Čeladnice pro továrnu K. Koziela, postaven na tomto místě jez a dřevěný most.
- V roce 1925 jmenován valašský básník a řídící učitel na Dolní škole Josef Kalus čestným občanem zdejší obce.
- V roce 1925 prvně se na obecních pozemcích objevila rakovina bramborů. Téhož roku proveden soupis zvířectva. V obci bylo 91 koní, 914 kusů hovězího dobytka, 18 ovcí, 195 koz, 168 vepřů a 2 434 kusů drůbeže.
- Roku 1926, 31. července částečná povodeň. Proto pokračuje regulace a zpevňují se břehy řeky. V roce 1928 válcování silnice. Zavedena pravidelná autobusová doprava k nádraží. Roku 1926 provedena

Původní hotel Smrk

- oprava Prostřední školy a postaveny záchody. Roku 1929 opravena škola v Podolánkách za Kč 17.000.
- V roce 1930 nová povodeň. Regulace středního toku řeky Čeladnice. Postaven most nad mlýnem a pilou u č. 2. Stavěny i odvody vody. Postaven most k nádraží a opravena cesta přes Ondřejnici. 5. července projížděl prezident Masaryk opět naší obcí. V květnu byla opravena fara a kostel. 1. prosince provedeno sčítání lidu. V obci bylo 2 658 osob.
- V roce 1932 postaven opět nový most přes Čeladnici nad továrnou Kozielovou. V roce 1931 postavena hasičská zbrojnice. Postaven nový hotel „Pod Smrčkem“ č. 440 v pasekách. Provedeno nové očíslování domů a obec čítá 447 čísel.
- V roce 1932 zavedena v obci elektrizace z proudu Moravskoslezských elektráren. Zavedeno venkovní osvětlení elektrické podél silnice na Horní Čeladnou.
- V roce 1933 přesídlila četnická stanice z hranic obce Kunčice a Čeladná do středu obce ke kostelu (továrna Zaarova, dnes náměstí).
- V roce 1937 postavena tělocvičným spolkem „Sokol“, který působí v obci od roku 1912 Sokolovna. Při ní zřízen hostinec. V tomto roce bylo provedeno elektrické osvětlení cesty k nádraží v Čeladné.
- V letech 1928-1938 postaveny v Horní Čeladné nové vily a to stavitele Dostála, ing. Svitavy, dr. Petruse, již nyní má velkoobchodník Kubina, generálního ředitele ing. Holuba a dr. Lorcka.
- V roce 1928 postavena německá útulna spolkem „Vaturheunde“ na Horní Čeladné, která je majetkem spolku z Nového Jičína. Továrna firmy K. Koziel jest rozšířena.
- V roce 1937 přestavěn most pod Horní školou v Čeladné. Továrna firmy Bratři Žaarové pracuje však omezeně.

ROK 1938

V roce 1938 přiděleny obci louky u zastávky v Čeladné. V obci zlepšují pozemky 3 Vodní družstva, která již odvodnila přes 200 ha půdy. K dosavadním 4 školám zřízena byla v roce 1931 pokračovací lidová škola hospodářská pro hochy a dívky od 14-16 let. V obci byly volby 1919 (soc. dem. 23 mandátů) starostou František Pečinka, 1923 (soc. dem. 20 mandátů) starostou František Pečinka, 1927 (soc. dem. 20 mandátů), starostou František Pečinka, 1931 (soc. dem. 18 mandátů) starostou František Pečinka, v roce 1938 (soc. dem. 14 mandátů).

Počasí roku 1938 bylo v našem kraji neobyklé. Předčasné jaro začalo hned v únoru, v březnu byly teploty letních měsíců a probouzely veškeré rostlinstvo. Ale 1. dubna padal sníh, nastaly silné mrazy nejen u nás, ale po celé naší vlasti, i v jižních státech evropských. O velikonočních 18. dubna se na horách lyžovalo a nespportovci se balili do kožichů. Pro sníh, déšť, mráz se jarní polní práce velmi opoždily, neboť celý duben trvalo takové počasí. Ale ani květen se o mnoho nepolepšil. Sice sníh roztál, ale teplota se pohybovala nízko nad nulou a stále pršelo.

Do obce zavlečena byla u hovězího dobytka **slintavka a kulhavka** a pro ni byla od ledna do dubna obec uzavřena. V létě hynul vepřový dobytek těšínskou nemocí a v samotných hospodářstvích všecken dobytek vyhynul.

29. května konaly se **obecní volby**. 11. května byla svolána schůze všech politických

V roce 1938 pozorovali Čeladňané nad obcí polární záři. Tento snímek sice není z roku 1938 a nezachycuje polární záři, ale jiný pozoruhodný přírodní úkaz. V Čeladné se pořád něco děje.

stran v obci, aby se shodly na jednotném kandidátovi, jak činily přemnohé obce v naší vlasti, čímž by volby odpadly a peněz za ně mohlo být použito jinak. Dříve než bylo možno k jednání přikročiti, ohradili se komunisté, že k dohodě přistoupiti nemohou, lidovci pak podali kandidátky dvě a tím jednání o dohodě bylo rozbito. Tedy ani v tak poměrně malé obci jako je naše nemůže býti dohody o svornosti politických stran. Jaký pak může být obraz všech obcí? Volby tedy konány, podáno 9 kandidátek (soc. dem. 14 mandátů). **Starostou obce byl zvolen opět skladník „Budoucnosti“ František Pečinka, který stojí v čele obce od prvních voleb po převratě.**

Toho roku upravena cesta lesní správy od mostu „U Hamrů“ k Podolánkám. Oklika před panským hostincem byla sříznuta, cesta zvýšena kamenem a válcována. Byla zrušena skladiště dřeva (rezervář) pro každoroční plavbu, která se od toho roku nebude konat, neboť dřevo se nyní vozí přímo z lesa nákladními auty a traktory.

Stavby v roce 1938 a přístavby - 9. Počet hovězího dobytka nakonec 915 kusů. Jednání o nákupu luk u nádraží z panského majetku pokročilo tak, že obec opatří si půjčku K 90.000 a opak se přikročilo k sepsání kupní smlouvy. V roce tomto jednání nebyla ukončena..

Podepsán za Letopiseckou komisi:
Antonín Lange

V úterý 25. ledna od 20-24 hodin byl v naší obci jako všude po celé vlasti a v mnoha jiných zemích Evropy pozorován vzácný přírodní úkaz-polární záře.

Zjev postupoval u nás takto: Po 20. hod. rozjasnil se severní obzor žlutozelenou září, jejíž jas se stále stupňoval. Naráz protalo jas půlkruhem několik světlých tětiv vedoucích od východu k západu, aby v několika minutách zmizely a přetínaly další úsek oblohy v nadhlavníku. Žluť severu přecházela do oranžova, až k tónu purpurovému, jenž stoupal do výše nadhlavníku, jsa stále protínán rovnoběžnými světlými příčnými tětivami paprsků od východu. Červeň se zesilovala k rudé záplavě, již stále žluté paprsky protínaly.

Potom purpurec v nadhlavníku mizel poznenáhlu, ale objevily se tři širší svazky zlatých paprsků k jihu směřujících, ale nedosáhly až k severnímu obzoru, který zůstal krvavě růžový. Hra paprsků podobala se obrovskému světlometu, jenže paprsky byly na severu rozseknuty a k východu širší než ve středu a jihu.

Paprsky jen pozvolna slábly, obloha bledla oranžově a světlá postupovala k západu, kdežto sever zůstal žlutozelený. Jen oblouk obrovské rozpjaté duhy hrál světlými červeňavými a trval až do 14 hodiny. Nach západu zvolna bledl, ale obloha zůstala světlá a zůstala tak až do rána.

Pohled z jihu naší obce byl úchvatný. Hory Smrk, Kněhyně, Stolová hořely nachem, neboť zasněžené vrcholky působily dojmem švýcarských krajin s ledovci při západu nebo při východu slunce.

Byl to vzácný a nezapomenutelný jev, který zaujal jak vzdělance, tak i prosťáčky, kteří v pověře prorokovali válku, nemoc, bídu, krátce neštěstí.

(A nebyli bohužel daleko od pravdy, poznámka redakce).

Tím končí milí čtenáři naše exkurze do kronik čeladenských. Jsou v mnohém poučné. Koho by dnes napadlo prohlašovat, že naše vlast má třeba novou vládu atd. Prostě slovo vlast se již nenosí.

A který kronikář by tak barvitě popsal onu polární záři. Učit se z minulosti musíme stále.

Leden 2022

Petr Anderle

SOUTĚŽ

Připravte si správné odpovědi na otázku „Kde stál fotograf“ k fotkám, které vycházely v předchozích dílech seriálu. V příštím čísle je ještě zopakujeme a vyhlásíme přesná pravidla soutěže, do které se mohou zapojit nejen občané Čeladné, ale i další čtenáři papírového či elektronického Čeladenského zpravodaje.

ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (14)

Ženy nemají menší mozek aneb O „matce matek“

„Někdy se na ně zapomíná a někdy na ně zapomínat nelze, protože již zapomenuti jsou a nejsou ani vzpomínáni. A přitom naše země má ve své historii mnoho osobností, patřících mezi znamenité představitele vědy lékařské.“

Lékaři patřili i v minulosti k všestranně vzdělaným lidem, kteří nezdřívka vynikli v mnoha jiných oborech. Byli spisovatelé, hudebníci, cestovatelé, archeologové, botanici či dokonce i úspěšnými profesionálními vojáky. Většinou vynikli také proto, že byli nejen odvažní, ale i zdravě sebevědomí.“

Těmito úvodními slovy začínalo každou středu, počínaje 27. zářím 2017, mé krátké vyprávění o některém ze „znamenitých lékařů v českých zemích“, rekrutujících se většinou z 16.–20. století. Seriál skončil ve středu 22. ledna 2020 a čtenáři se dočkali celkem sto jeden a dvacet příběhů v internetovém deníku „Neviditelný pes“ Lidových novin. Samozřejmě, že zde byl perspektivní záměr vydat ony příběhy jako knihu.

Paradoxně vše uspíšil koronavirus. Lékaři, sestry a další zdravotníci se postupem času stali předmětem všeobecné úcty a upřímného obdivu. A současně potřebují více než kdy jindy naší podporu, bez ohledu na rozdílné názory společnosti, týkající se probíhající pandemie. A tak nás napadlo vydat tuto knihu ještě před letošními svátky vánočními a neprodávat ji. Rozdávat. Na znamení úcty k těm, kteří stojí v čele současného boje s lítým nepřitelem a vpravdě nasazují své životy. Jenže z čeho tisk zaplatit?

Vyhlásili jsme sbírku. První přišel náš tiskař: „Udělám vstřícnou cenu tisku“. A posléze jsme vydali výzvu, která oslovila více než třicet konkrétních osob a dvě obce. Jsou jimi obec Čeladná a obec Úsilná (Voselno) z jižních Čech. Jména dárců, kteří s tím souhlasili, jsou zveřejněna v tiráži knihy. Díky nim nebude kniha prodávána v knihkupectvích, leč bude rozdána všude tam, kde padne na úrodnou půdu. Kniha vyšla o loňských Vánocích v nákladu 2 000 ks, v atypickém formátu A5, ve velmi vkusné grafické úpravě, která je také darem.

Stále je o ni značný zájem, nejen v medicínských kruzích. A přispívat se dá i nadále na účet číslo 186 745 03 59/0800 (variabilní symbol = datum odeslání bez interpunkce), neboť značné náklady si vyžádá také poštovné. Na znamení úcty k dárcům, z nichž mnozí jsou z Čeladné a z okolí, přetiskneme v několika pokračováních v Čeladenském zpravodaji vybrané lékařské příběhy, jejichž nositelé jsou buď z Beskyd, nebo z našeho blízkého moravského kraje, či dokonce z Čeladné.

O knihu si mohou zájemci napsat na adresu Okrašlovací spolek Rozhledna, Čeladná 42, 7391 2 Čeladná. Nebo e-mailem na adresu: ondrejnikrozhledna@sseznam.cz

Petr Anderle

Bez žen lékařek si dnes nedovedeme medicínské služby ani představit. A přesto ještě před nějakými sto padesáti lety bylo nemyslitelné, aby ženy studovaly na lékařských fakultách či získávaly jiné univerzitní či technické vzdělání.

Teprve v roce 1878 byl vydán ministerský výnos, který umožnil zájemkyním účast na přednáškách, ovšem pouze na zvláštní povolení bez možnosti pozdější imatrikulace. K dalším změnám došlo až koncem devatenáctého století díky tlaku ženských hnutí ve spolupráci s liberálními poslanci (Masaryk, Engel, Adámek, Herold). Navíc do roku 1890 nebylo na celém území monarchie gymnázium, které by umožnilo ženám vykonat maturitní zkoušku. Teprve v roce 1890 vzniklo v Praze první dívčí gymnázium. Výnosem ministerstva kultury a vyučování ze dne 26. 7. 1890, po předchozím schválení říšským sněmem, jemuž tlumočil žádost **Elišky Krásnohorské** poslanec **Karel Adámek** (1840-1918), byla povolena existence soukromého dívčího gymnázia pod názvem Minerva. Jako takové bylo první v Rakousku – Uhersku a ve střední Evropě. Díky tomu dostaly věci rychlejší spád.

Takže již v roce 1904 mohl profesor **T. G. Masaryk** napsat v časopise „Ženský svět“, že „studium žen na vysokých školách je přirozený důsledek vývoje kulturního a každý přítel pokroku lidského vůbec musí je uvítati s uspokojením...“ Bohužel, pouhých pár let předtím psal Časopis lékařů českých, že je nemyslitelné, aby se ženy staly lékařkami, protože mají „menší mozek a méně krvinek“.

OTCOVA SMRT PLÁNY ZHATILA

A do tohoto období, konce 19. století, patří sen jedné mladé ženy, stát se lékařkou. Měla doma krásný příklad. Její tatínek **MUDr. Jan Honzák** (1845-1889) byl městským lékařem v Kopidlně. Úžasně obětavý a společenský člověk, vynikající chirurg a porodník. Když bylo **Anně Honzákové** (1875-1940) čtrnáct let, její otec zemřel. V návalu práce si nedoléčil zánět plic a následně zemřel na tuberkulózu. V té době Anin starší bratr **Bedřich Honzák** (1870-1993) maturoval na jičínském gymnáziu a připravoval se na studia medicínská. Rodina se po otcově smrti přestěhovala do Prahy a v roce 1890 se Anna stala studentkou pražského dívčího gymnázia. Původně se počítalo s tím, že absoluuje lékařskou fakultu ve Švýcarsku, avšak náhlá otcova smrt tyto plány zhatila.

Anna Honzáková

PRVNÍ PRŮKOPNICE

V Curychu a v Bernu ukončily v letech 1880-1881 lékařská studia dvě první české lékařky, **Anna Bayerová** a **Bohuslava Kecková**. Ve Švýcarsku mohly ženy studovat na vysokých školách od roku 1864, o rok dříve ženská vysokoškolská studia povolila také Francie. Doma však nechtěli jejich diplomy nostrifikovat, takže musely přijmout zaměstnání v cizině. Doktorka Bayerová provozovala praxi ve Švýcarsku, posléze v Dolní Tulze a stala se tak první státní lékařkou v monarchii. Posléze se vrátila do Prahy, učila na dívčí škole a v roce 1914 jí ministerstvo výjimečně povolilo provozování lékařské praxe. Doktorka Kecková pracovala mimo jiné jako úřední lékařka v Mostaru (Hercegovina) a starala se o muslimské ženy. Tyto dvě ženy se tak staly průkopnicemi ženského lékařství u nás. Pro úplnost je třeba dodat, že vůbec první lékařkou ženou byla v Evropě Ruska **Naděžda Prokofjevna Suslová**. Začala studovat v Rusku, avšak posléze byla studia žen na všech ruských univerzitách carskou vládou zakázána, takže promovala v Curychu v roce 1867.

Anna Honzáková chtěla po maturitě na vytvořenou medicínu, avšak česká lékařská fakulta dívky odmítala. Studovala tedy na německé fakultě (jako hospitantka), když povolení řádně uznaného studia žen bylo v nedohlednu. Na konci čtvrtého roku studia odejela Anna s dvěma kolegyněmi do Vídně intervenovat na ministerstvu vyučování. Jejich cestu financovaly **Eliška Krásnohorská a rada Bělohlávek**.

Studentky se nakonec dostaly na ministerstvu školství k sekčnímu šéfovi (Sekt. Chef im Min. für Kultus und Unterricht) **Wilhelmu rytíři Hartelovi**. Ten věděl, že bude brzy jmenován ministrem, a po zasvěcené debatě se sebevědomou českou dívkou, která mu brilantní němčinou vysvětlovala problémy diskriminace žen, slíbil, že tuto nespravedlnost napraví. A skutečně. Jedním z jeho prvních ministerských výnosů v roce 1900 bylo rozhodnutí o tom, že i ženy mají právo na promoci Sub auspiciis imperatoris (pod záštitou císaře). Anna Honzáková také v roce 1902 promovala a stala se první českou lékařkou promovanou v Karolinu.

Anna Honzáková udělala do 10. března 1902 všechny rigorózní zkoušky s vynikajícím prospěchem a dne 17. března 1902 byla ve Velké aule Karolina jako první žena promována doktorkou veškerého lékařství. Ještě však nebylo vyhráno. Po neúspěšné snaze získat místo externí lékařky v pražské všeobecné nemocnici ji nakonec přijal na svoji kliniku jako chirurgickou elévku profesor **MUDr. Karel Maydl** (1853-1903), který byl studiu žen na lékařské fakultě vždy nakloněn.

Existuje fotografie z neděle 8. března 1903, kdy se shromáždilo více než třicet Maydlových kolegů, aby mu blahopřáli k padesátinám, které připadly na úterý 10. března 1903. V první řadě první zleva stojí **MUDr. Anna Honzáková** a vedle ní její bratr **MUDr. Bedřich Honzák**,

v té době asistent a sekundář na Maydlově klinice a budoucí zakladatel královéhradecké „nové nemocnice“. Tatínek Jan by měl radost.

Bohužel, 8. srpna téhož roku profesor Karel Maydl odchází z tohoto světa. Anna si byla vědoma toho, že její další působení na klinice nebude snadné. A tak se rozhodla otevřít si vlastní ordinaci odborné ženské lékařky. Od února 1905 se ordinace MUDr. Anny Honzákové v Praze Na Moráni stala velice vyhledávanou. Mezi její prominentní pacientky patřily například Hana Kvapilová, Leopolda Dostálová, Josefína Náprstková a jiné. Doktorka Honzáková se angažovala v řadě spolků, přednášela, pomáhala pedagogickou prací své sestře, středoškolské učitelce Albíně Honzákové, v roce 1903 založila Sdružení československých lékařek, v roce 1937 založila Fond na pomoc chudým, opuštěným a chorým ženám.

Plných třicet pět let tak sloužila ve své lékařské praxi tisícům žen. Dne 13. října 1940, několik týdnů před svými 65. narozeninami, zemřela po krátké nemoci. Hodně se o ní psalo, nejen v souvislosti s tím, že otevřela ženám „bránu k vědění“. Někdy ji totiž titulovali také přezdívku „Matka matek“.

Petr Anderle

Deska na domě Na Moráni

Anna Honzáková získala vysokoškolský diplom také díky ministru školství (viz text). V dobách, z nichž pochází náš příběh, se ministři vybírali podle opravdových schopností a kvalifikace.

Wilhelm Hartel studoval v Opavě, maturoval na všeobecném gymnáziu v Praze na Malé Straně, v roce 1863 získal na vídeňské univerzitě kvalifikaci středoškolského učitele, o rok později doktorát z filozofie. V roce 1866 se habilitoval, o tři roky později byl jmenován mimořádným a v roce 1872 řádným profesorem vídeňské univerzity.

Mezi kolegy byl znám svou láskou k řecké filozofii; v roce 1874 vydal třísazkové dílo o Homérovi – Homerische Studien. Stal se členem císařské akademie, vydal zasvěcenou studii o Demosthénovi a kompletně přepracoval Curtiovu řeckou gramatiku. A to tak, že se dočkala sedmnácti vydání a podle ní se učili středoškolské studenty ještě v polovině 20. století.

V roce 1882 byl povýšen do šlechtického stavu a byl mu udělen Řád železné koruny III. třídy. Ve svých padesáti letech, v roce 1889 byl Prof. Dr. c. a k. dvorní rada Wilhelm rytíř Hartel, nositel řady mezinárodních uznání, jmenován ředitelem dvorní knihovny.

Teprve po této průpravě a kvalifikaci byl jmenován v roce 1896 odborným přednostou ministerstva vyučování a v roce 1900 ministrem.

Ladná Čeladná

5.-6. 8. 2022

ČECHOMOR KAŠPÁREK V ROHLÍKU MICHAL HORÁK a další

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ • HRY MINDOK
WORKSHOPY • CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM
ATRAKCE PRO DĚTI

JEDNODENNÍ vstupenka 380 Kč
DVOUDENNÍ vstupenka 510 Kč
ZVÝHODNĚNÉ rodinné vstupné

K zakoupení na
ladnaceladna.cz

DB - Servis oken a dveří

- oprava, seřízení a promazání
- výměna dvojskla za trojsklo
- přetěsnění
- síť proti hmyzu
- žaluzie a rolety (opravy, ale i nové)
- zaměření a konzultace ZDARMA
- individuální přístup

Tel.: 605 442 689, e-mail: d.bhm@seznam.cz

..a bezpečí má jméno

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhaltování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmostí je také možnost zapojení hlásičů požáru. Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Ordinační hodiny v lednu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátílová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7.00 - 9.30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnaní	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviný Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

Geodetické práce

Ing. Lukáš Vrubel
Čeladná

728 886 874

KONTAKTY NA OBECNÍ ÚŘAD

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Z důvodu vládních nařízení stále platí omezený provoz úřadu pro veřejnost:

Pondělí 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Středa 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Út a čt pouze po předchozí dohodě.

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

GRATULUJEME K JUBILEU: LEDEN

Hynek Nedvěď	70 let
Robert Štefánek	75 let
Jiří Rodek	75 let
Jana Siegllová	75 let
Zdeňka Žídková	80 let
Jan Krupička	80 let
Jarmila Kubaláková	85 let
Ludmila Mohelníková	95 let

Ke šťastně prožitým 50 letům
společného života,
zlaté svatbě,
kterou oslaví dne 28. 1. 2022,
blahopřejeme manželům

Jiřímu a Anně GLAJCOVÝM .

*Váš svatební den
je v pozlaceném rámečku.
Tolik let spolu...
a zdá se, že jen chvíličku.*

SENIOR TAXI Čeladenský dostavník 737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI „do nemocnic“ 776 241 220

Provozuje SSS Frýdlant n. O.

POHLED OBJEKTIVEM FOTOGRAFŮ

FOTOPOZITIV
F-M

Bude k zhlédnutí v
Rehabilitačním centru Čeladná

7. 1. – 16. 2. 2022

FOTOKLUB FOTOPOZITIV FRÝDEK-MÍSTEK

Jsmo už od roku 2018 vzniklý klub, sdružující fotografy jak amatérské, tak profesionální úrovně, jenž mají za sebou dlouhodobé zkušenosti s fotografováním (někteří začínali u vývojků a černobílé fotografie) a někteří mají svůj přístroj jen krátkou chvíli. Nabyté zkušenosti využíváme nejen pro vlastní potřebu, ale i pro širokou veřejnost, jsme otevřeni pro začínající fotografy svou radou a podporou. Pořádáme společné výstavy, někteří mají už svou osobní výstavu i několikrát za sebou. Mnohé fotografie našich členů byly oceněny v soutěžích. Po čtyřech letech působení máme 13 aktivních členů a jejich fotky máte možnost zhlédnout na této výstavě.

Do budoucna usilujeme o zviditelnění formou workshopů, soutěží, nebo charitativních akcí. Chystáme i spolupráci s firmami a obcemi, pro které může být přínosem reciproční spolupráce. Ale naší snahou je se fotografováním bavit, učit, pomáhat a zažívat pěkné chvíle nejen nad povedenou fotkou, protože jsme a vždy budeme FOTOPOZITIVní. Přejeme hezké proniknutí do tajů fotografie.

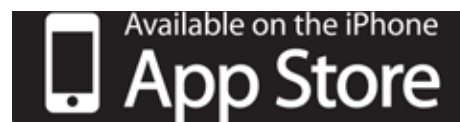
Alena Cmielová (předseda) Gabriela Pachová (místopředseda)
fotopozitiv@seznam.cz

VYSTAVUJÍ:

Alena Cmielová, Gabriela Pachová, Martin Ševčík,
Ivo Duda, Marcela Vavříková, Luděk Krulíkovský, Jolana Doležalová,
JUDr. Jiří Pavelka, Květoslav Věch, Jarmila Pechová, Eva Landsbergerová, Eli Tsaousidou,
Radek Špok.

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Cais a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Únorové číslo vyjde 4. 2. 2022

Uzávěrka: 28. 1. 2022

Uzávěrka inzerce: 27. 1. 2022

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.